

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 24.01.2006. године

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик јавног тужиоца Богдан Станковић,**
- **пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,**
- **оптужени Медић Слободан са браниоцем адвокатом Перковић Мирославом,**
- **оптужени Петрашевић Пера са браниоцем адвокатом Левајац Зораном,**
- **оптужени Медић Александар са браниоцем адв. Фајфрић Жељком,**
- **оптужени Вуков Александар са браниоцем адв. Левајац Зораном и**
- **оптужени Медић Бранислав, браниоцем адв. Шалић Момиром.**

Сви смо присутни, имамо услове да одржимо главни претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

НАСТАВАК САСЛУШАЊА ОПТУЖЕНИХ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи за данас смо се договорили да погледамо ову карту која је Вама свима достављена, јел тако, јел сте добили сви карте, и да видимо ко жели да нам мало објасни у вези тога и да се изјасни и договорили смо да извршимо суочење између оптужених. Сада, хоћете прво да видимо мало са том картом, да ле ће то, ко би то Вуков Александар или Медић Слободан, ајте прво оптуженог Медић Слободана. Хоћете молим Вас приступити овде. Да, да на документ камеру ставите, да се боље види и да сви видимо. Да стављаћемо оригинал карту, замолићемо режију

да пребаци нам снимак са документ камере и на наше мониторе. Један од монитора не ради код члана већа, не знам да ли може то да се некако, а код Вас не ради уопште. Код бранилаца не раде монитори, код Вас раде, да ли можемо то да, да се нешто уради, може ли неко да види са режијом молим Вас да ли могу да нам активирају да дође неко да активира ове. Да ја сам замолила да дође неко из режије па евентуално да ово погледа, добар дан, хоћете молим Вас да видите, нешто нам нема овде у овом делу. Јел може сада, јел сви имате сада на мониторима слику, добро, у реду, е добро јел имамо сад сви на мониторима слику. Добар дан господине Медићу, ми смо

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прошли пут кад сте давали одбрану, причали мало у вези терена и у вези места,

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да би требало да се нека карта набави, пошто сад имамо ову карту?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја бих Вас замолила ако можете да нам мало нешто, да кажем објасните у вези места где сте од прилике Ви били лоцирани, одакле сте долазили, којим путем ишли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И све друго што сматрате да било нама јасније просто?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ми смо дошли из правца Јахорине, то је ова десна страна, десна страна на карти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овако како ми гледамо па десно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, па имате на тој карти треба да има тај пресек одаклен је Јахорина, да Вам буде јасније то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да се мало помери евентуално као може?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, не може овде да се види, али мора да се лоцира тај, тај део Јахорине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли са овог дела може да се види?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рајка долина?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Молим? Није Рајска долина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам са овог оваквог сад дела?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се још увек не види?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не види се, не види се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел у том горњем делу карте, да отворимо карту?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да треба да се отвори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли молим Вас отворити па да видимо?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Морате да нађете Јахорину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесмо направили смо, сви имају испред себе?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Направили су они, али копија само овај, места тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако сте јуче рекли због тога.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нема проблема, није проблем, али ја хоћу Вама да овај, апострофирам да Вам буде јасније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел то само пут којим се иде, због тога је тај горњи део?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, али је врло битно све то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него сви су се сагласили да треба доћи део само да се фотокопира.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Битно је због других ствари, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе није битно могли смо целу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да Вам ја објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел можете сада да видите тај део?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па по овој топографији како изгледа овамо ја могу да Вам објашњавам али да Ви гледате у карту закључно са овим овај простор где сте ово фотокопирали и да Вас уведем до ове просторије па онда да се базирамо на њу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, изволите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Онда да дођемо до те, до

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћета сад пре него што кренете?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нешто да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите тужиоче, извињавам се само да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислим да је ово јако, размере јако прецизно, а мислим да у истражним списима постоје одређене карте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По деловима?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Које би можда помогле окривљеном да повеже ситуацију са Јахорином и и овим тереном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може и то, само што је у истрази су те карте онако по деловима, по страници, овде је ипак некако глобално, како год је згодно, није уопште проблем?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ова топографска карта је артиљеријска госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Није проблем и овде ја могу да објашњавам само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, па објасните нам?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Више Вам морам сликовито објашњавати речима него да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема проблема, изволите објасните?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вам објашњавам на карти зато што то ништа не значи, да добијете неку димензију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да Ви осетите, али овај простор Ви не можете да осетите, разумете, мислим ово Вам ништа не значи, овде је Трескавица минијатурна има 2 квадрата, а то је једна планина која је сурова, разумете, конфигурацијски је јако неприступачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И овај проходна је само у неким сегментима, путним правцима и тако даље, и врло је шумовита и каменита, ту се налазе одређене коте које иду тамо према Бјелашници и Требевићу то се зову Зубове из тог дела Зубова па онда горе, овамо из Трнова кад се иде према Хочи и Калиновику где се спаја у сарејевско-романијски и херцеговачки корпус. Ми смо спустили један део снага Републике Српске који је био од Јахорине, то сам хтео да Вам кажем, значи то је у

току акције, кад се радио овај један део територије у који су Муслимани, јел они су Трново, само да Вам се вратим на, како је изгледало то пре него што смо ми дошли, они су Трново два пута освајали потшо је тај један пут на који ћемо се ми базирати кад будемо причали о овоме догађају, и који је уско везан за то. Тај пут је водио из Сарајева и тај пут је делио Трново на пола тог насеља, односно те варошице Трново, на пола је делио једну страну и другу и закључно са том цестом која је водила за Фочу и Калиновик, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Зато је та путна комуникација која је била у котлини, а према Сарајеву овамо на, кад гледамо, сад гледано на четири стране света, према Сарајеву то је од тог пута па северозападно је била нека брана која је исто била доминантна, односно ту је био један водени систем који је напајао град и тако даље, и та приградска насеља, и то је један битан елемент у овоме што ћу ја Вам сада испричам везано за ову карту, па ћемо се вратит онда на то шта је циљ и тема овога. Значи са Јахорине до Трнова има неких 35-37 километара, варијативно, ја не знам можда ваздушне линије а варијативно можда има и више, јер то је инжињерија Републике Српске прокопала и спустила се ту. Један део територије која се спушта од Јахорине он је у ширем реону, он је био под нашом зоном ингијенције односно војске Републике Српске, како се спуштало према месту Трново ту се то уско грло спуштало због конфигурације земљишта, јел тако је, тако су те падине падале и није могло да се иде на другу страну, те коте висинске које су биле доминантне на том појасу оне су условљавале да је тај пут морао да улази у територију, односно да се сужава, и тако да је он на неким тачкама закључно са Трновом, значи тим местом кад се силази са северо-запада уствари, кад се силази у то место биле су неке додирне тачке на пар стотина метара, муслиманске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас нешто питам, овај пут који сада Ви објашњавате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи од Јахорине до Трнова, јел Ви причате о редовном путу којим сте иначе?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или причате о овом другом јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е управо о томе.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не, причамо о том прокопаном путу инжињеријском путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, којим сте се и Ви спуштали?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Којим смо се и ми спуштали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спуштали, добро то нам је јасно ја сам претпостављала?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То да повежем како је та комуникација била могућа да се осваја било којим другим возилом сем теренским, односно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Џиповима, камионима и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците нам како је изгледао тај пут, то је камени, односно земљани пут?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то је пут који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он је насилно направљен да кажем, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да то је пут који је условљавао терен условљавао, значи није то могло да се ради, да се узме лењир и повуче него тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не у смислу, то није асфалтни пут, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не, не,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је пробијени пут.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: то је земљани пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Земљани пут.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који кривуда?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Шумски пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако како се може пробити?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме да, имали су ти шумских путева који су се сливали лево, десно су повезали и направили један пут, и онда смо ми ушли у ту просторију, ја кад кажем просторију мислим на то место Трново разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Значи ми смо ушли у ту просторију и сад ту затичемо једну конфузну ситуацију, морам да Вам испричам да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да се вратимо на пут?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је ширина тог пута, како,

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда по три ипо местра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли се могли мимоилазити?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не, нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Аутомобили.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само у једном правцу су могли да иду?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Колики је гредер од багера или од булдожера или тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Толико колико је могло да се прође?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Од прилике 2,80 или 3,20 не знам колко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да се десило рецимо да се треба мимоићи шта би се онда радило, пошто сам схватила са стране су ти планински делови, односно брдовито?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам шта би се радило, вероватно би се некој техници приступило, улажењу у шуму, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Иначе са стране је шума, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, да шумски појас. Има где, где само тај пут води, где су провалије и тако даље а има где је шумски појас, баш оно шумски појас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Права шума, значи озбиљна.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, букова шума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је значи тај пут који води директно до Трнова?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако пробијен и којим сте се Ви спустили до места?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где иде регуларан пут, тај којим би се нормално, којим Ви нисте могли проћи?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тај регуларни пут иде од Јахорине горе, па иде према Сарајеву, разумете, а тамо исто на једној тачци која је овај била, зато немам овде да Вам то покажем, то је било подељено, јер држали су овај босанске снаге, односно Републике Српске снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај пут значи између?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јахорине и Трнова који је редовно би ишао?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, исто су држали и овај пут који је из Сарајева ишао, тај пут који је споран за то место Трново, које су освајали Босанци два пута и два пута падали овај у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи сад тим путем се није могло?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не никако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Функционисати, није се могло ићи уопште?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нико није могао ићи?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јер они су то место нападали само из једног разлога, зато што је тај део насеља била путна комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, разумем?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И то је било јако битно што ћу да Вам објасним, овај у наредном периоду у излагању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, реците сад, кажете да сте дошли ту када се дође до Трнова?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па сте хтели нешто да ми још објасните у вези Трнова?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па да се вратимо још на тај пут који је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, него сте Ви рекли, сад смо дошли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, да објасним тај пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пошто госпођа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да изволите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Наташа Кандић, овај потенцира стално да је и аутобус могао да сиђе доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, не, молим Вас обраћајте се већу, веће Вас пита, после ћемо питања, сада Вас веће пита, обраћајте се већу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не хоћу да кажем да није могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте нам лепо објаснили, могло је редовно али се није могло комуницират,

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да је могуће ја бих реко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај узани није могао чак ни да се мимоиђу, јасно нам је потпуно сте нам фино објаснили, добро?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Значи то је немогуће било да се, да се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, разумемо?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Чак у оно, у оном првом моменту кад се овај, кад смо се укључивали у тај борбени поредак на том делу, морали смо да идемо како кажу неки од овде присутних, морали смо да идемо ноћи и то смо ишли под борбеним светлом, зато што идемо на територију која је била, нама непозната, односно негативна, и тако нам је била и представљена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И кад смо дошли ту ја сам извршио овај, једно техничко испитивање тамо људи који су били присутни и тражио сам место где, смештаја

уствари, где ћу да сместим људе и одмах сам их питао како конфигурацијски стоји зато што не знам, што је то ноћ била, не знам како овај, како изгледа то, знам како сам дошао, ал не знам где сам ушао, нисам никад био на том простору, јер ипак сам ја био равничарски командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то се Ви договарате кад сте стигли у Трново?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, и онда смо ушли ту у тај део где је овај продужени део насеља где су те викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је то сте рекли далеко од Трнова?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то је повезано, то је, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неком продужетку?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је у продужетку тога насеља према том путном правцу Фоче и Калиновика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел и тај део брдовит, ту где су викендице?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте, да. Мислим , та, то место је усидрено у једну котлину около су брда, с једне и друге стране су брда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у тој котлини налазе се викендице јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, налази се то место, закључно са тим насељем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто су ту викендице?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Викенд насеље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Викенда насеље?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И има ту неких радних организација је било и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците нам ево сад како гледамо где је Трново, где се налази викенд насеље, десно, лево у односу баш на ово место?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како ја гледам сад на Вас, односно како мени мапа стоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваше десно, исто и моје десно,мислим све једно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, значи у овом делу, овде негде у продужетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десно, лево, где?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Лево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи прво према овом браон путу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тамо како Вам пише Трново то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да па лево одавде?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па значи сад са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је то викенд насеље?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где су ове црне тачкице у ствари, неке тачкице?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тако нешто, да ту, ту одприлике ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и то је веома близу кажете, колико је то?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па није то тако близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад сте рекли да је у продужетку, колко?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па у продужетку али па рецимо да је то пар километара дугачко насеље, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А па то, зато сам Вас и питала колико је то?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, пар километара, не знам колико, али није близу, пар километара је, и онда има босанско насеље, није ко код нас у Војводини да је ушорено тако, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Значи какву конфигурацију земљиште налоаже тако је и градња дозвољена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумема Вас, само ми сад следеће реците, где се налази ваша линија?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Наша линија се налази како изгледа сад ова карта па где пише ово Трескавица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где пише Трескавица?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи ту се налази?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Линија, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је удаљена линија од Трнова, од места где сте Ви у викендицама у ствари по процени Вашој, мислим ако не знате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, та линија није постављена одмах, разумете, значи до те линије док смо ми дошли до те линије ми смо извршили одређене радње.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знам, кад је постављена од оног момента...?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам, постављена је након једног извесног времена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажем, то када је постављена, колико је била удаљена?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па опет варијативно, ваздушне линије може да буде два, два ипо километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А путем?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: А путем може да буде и више, разумете зависно од које тачке гледано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад реците ми ту кад кажете Трескавица, где је Ваша линија била?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква је ту конфигурација терена.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: То што пише КТ Трескавица код мене?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пише Трескавица господине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рибњак, па испод њега Трескавица, Рибњак јел тако? АДВ.

ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Али испод пише КТ?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је нешто црним, али то се слабо и види не знам.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда је то неки, то што пише Трескавица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то једини, е сад реците ту конфигурацију терена, каква је, значи на самој линији?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Брдовита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Брдовита, јел те?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви држите на неком брду или у некој котлини линију?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па опет Вам кажем, закључно, брдо закључно котлина закључно брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дорбо, колико је дугачка линија ту?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет варијативно госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Важи, важи?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не може да се држе, јер никад се војска не држи за руке, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, колико је од прилике дугачка линија, коју Ви покривате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пар километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко, два, три или пет, седам?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тако два, три километара, визуелно можда и пет, шест километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па зато Вас питам, пошто је то релативно дугачка линија?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је у целом том делу котлина или брдо?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да вам кажем, линија се не држи, ми смо избегавали да држимо линију, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, интересује ме где су смештени војници, сад дал ћемо назват да држимо линију или не држимо, како год хоћете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: то где су смештени војници на линији, је ли котлина или брдо, то Вас питам?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: И котлина и брдо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Наставља се једно на друго јел?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, да, има доминантних ката, ја не знам колко је 1200-300 метара да има нека ката која је била доминантна и онда има једна ката која је нижа била, опет има једна вишља ката и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, после те линије, где је муслиманска линија?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Непосредно наспрам наше линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у близини Ваше линије?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А реците ми у односу на ту, значи где се налазите Ви ту на Трескавици, где се, где је овај пут којим се спушта, којим камион може проћи, где се овај догађај десио?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То госпођо не могу, не видим ја то овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја Вас питам колко је то удаљено?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то су они објаснили и Бранислав је објаснио и Вук ја мислим да он, да је нешто рекао за то, овде ја не видим тај пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не видите га?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате колико је удаљен пут?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пут од?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај пут значи од линије Ваше коју Ви држите па до самог пута, колико има?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет Вам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се овај догађај десио?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет Вам кажем госпођо да не знам, то је, опет је варијативно закључно с које тачке се гледа, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па из било које, оријентационо?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јер пут је релативна ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па кажем, али та, то место где се?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па може да буде километар ипо, може и три километара, може пет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мене интересује место где се камион, значи последња безбедна тачка, тако су нам екли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам где се камион зауставио госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само моменат, да Вам поставим ја питање, ако можемо тако, јер ускачено у реч једно другом па Вас молим да сачекате да Вам ја поставим питање, и ја ћу Вам дат време да одговорите, значи нама су овде рекли неколико окривљених да су долазили до последње безбедне тачке, после тога је већ близу муслиманска линија и није се могло даље ићи, значи да ли Ви уопште знате где је била последња безбедна тачка?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам тај терен, ни последњу безбедну тачку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате терен?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, термин последња безбедна тачка ништа не значи кад између последње безбедне тачке и Муслимана стоји моја јединица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само мало молим Вас, после ћемо питања, да ли знате уопште где је камион био, где се налазио уопште камион тог дана, докле је ишао?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате, пошто сте Ви рекли да је Вуков Александар силазио са линије кад је требало да се набаве одређене ствари и да је камион тим приликама долазио до те тачке?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам ја то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Уопште у принципу је долазио, кад је силазио.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вуков Александар је силазио са доста просторија, разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, е сада са те линије кад би силазио толе, значи на терен, где је могућа комуникација да кажем, да ли Ви знате колико је то удаљено, ако не знате никакав није проблем, знате знате, нема проблема, не знате, не знате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: па не знам госпођо, не могу да Вам кажем кад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Апсолутно ништа, ако знате, знате значи, не знате, не знате, добро, значи између Ваше и те муслиманске линије шта сте рекли колико је размак био?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па у зависности опет од конфигурације која је делила нашу снаге.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да Вас питам нешто, да ли Ви не знате зато што нисте ишли на линију, или не знате зато што стварно не знате, да ли Ви знате где је, јесте ли обилазили линију? Ми смо чули овде да сте Ви мало пута били на линију?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо да Вам кажем нешто, ја нисам отишао у Босну као аутсајдер, ја нисам отишао у Босну због овога инцидента, ја сам отишао у Босну вероватно као неки стручњак а то ћу да Вам докажем ја овде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да нисам Вас то уопште питала, не знам што ми то, одговорите ми на питање ако имате потребу, не знам неко Вуков или ко је рекао да сте Ви само или Петрашевић нисам сигурна сад у овом моменту, да сте Ви само два пута били на линију?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вас питам сада одговорите ми на то питање, немојте ми ићи у ширину?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не идем у ширину ал морам да Вам објасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зато што не зната где је линија или зато што не знате стварно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па како неznam ја где сам извиђао и где сам поставио своје људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, онда како не знате колико је далеко од пута, стварно, заиста онда је немогуће?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам где је стао камион госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није битно до тог пута колико има оријентационо?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: па опет сам Вам рекао зависи с које тачке гледате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па с које год оријентационо, с које год тачке, колко од прилике има, не зната, ако не знате, не знате, није проблем?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па реко сам Вам да не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, шта сте још хтели у вези овог пута или у вези овог места, јел имате нешто конкретно у вези тога да нам објасните, јер смо карту донели да би објаснили терен?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја Вам објашњавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па добро, кажем,имате ли још нешто да кажете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, па не знам у ком правцу, шта Вас интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас ово питала, да ли можете одредити колика је значи удаљеност између Ваше линије и муслиманске од прилике?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па опет кажем зависи од конфигурације која дели моје снаге, односно њихове позиције, не може онај да се позиционира ако је чистина испре њега односно ако нема неки заклон да га запоседне и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, тог неког заклона где може да се запоседне?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па негде је било 200 корака, негде је било 500, негде је било 150.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то Вас питам, значи било је близу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јако близу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то сам Вас питала?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Било је на пушкомет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи рекли смо где је Трново, рекли смо где су ове викендице, рекли смо где је линија, рекли смо од прилике где је пут, с тим што Ви не знате где је та задња тачка, то би од прилике било, да ли има, изволите, што се мене тиче ја не знам можда се боље разуме колега у топографију?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Можда да се мало зумира, јер мени је сад стварно нејасно где је Ваше командно место овде, ево видимо горе у Трнову има нека Предионица?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Трново овако представљено на овој карти изгледа доста детаљно, као неко насеље разливено у котлину неке реке, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не.

ЧЛАН ВЕЋА -СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ:Шта је ово плаво?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То су потоци неки.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па добро, дакле неки водотокови?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Е сад у односу на ту Предионицу рецимо или у односу на ове тачке 824, 817?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила ту где је ово 817?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли ту можете да нас оријентишете где сте Ви, дакле Ваше командно место?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кад се, закључно како Вам стоји ово Трново, па кад се спушта са Јахорине, ми смо били са леве стране.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па знам, ал то нам ништа не значи, господине Медићу, ако не можете ту да нам ту покажете где је?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па реко сам госпођи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где би то било конкретно овде, везано за, ево за ове бројке за ове Рибњак?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па реко сам госпођи где је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Предионица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лево, значи од прилике где су ове бројке по Вашем, лево од Трнова, јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам Вас питала где су ове тачке, Ви сте рекли «јесте», значи од прилике би то било негде рецимо где је ово 817, претпостављам, да ли је тако или не?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да у том смислу пробајте да нас оријентишете господине Медићу, да лоцирамо некако то место где, где би била смештена Ваша команда?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете наравно?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако не можете питаћемо и Вукова можда ће он боље то моћи да?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сигурно, питајте њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само оно што Ви знате, и Ваше могућности?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ево док Ви ово данас нисте причали ја сам гледајући ову карту имао представу да је, да су Ваше линије овамо скроз лево на карти где је ово место Годиња, знате, сада видим да је то ту, та Трескавица у непосредној близини Трнова, практично?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па Трескавица је та планина која је овај.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Закључно са Трновом, разумете. Тај хотел Трескавица, то је, то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трескавица је брдо?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А то је хотел Трескавица?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је хотел, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел то је на карти као тако означена у близини Рибњака?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Али има и планина Трескавица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не има планина Трескавица колико ја знам?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па има у Босни планина Трескавица?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па толико знам ваљда географију знамо да има?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то је Трескавица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А то што пише ХТ, то је Хотел Трескавица?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је хотел.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али на Трескавици?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: На Трескавици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не можемо да се везујемо зато што је то било по дубини у територији коју смо ми чували.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро у реду?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је био Хотел који је ишао према Јахорини, значи према тој слободној територији, ја сам Вам реко да су наши били ево ту има пише, има овде, али ја не знам да ли је то карта, то су нове викендице биле можда је то насеље учртано овде, можда није, разумете, не могу ја да Вам кажем да је то то кад, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не само што Ви можете, није никакав проблем, што не можете не можете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, значи не могу да Вам одредим ја да је то то, а оно није то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има још питања.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Схватате, ја сам реко да је то, да смо ми били стационирани са леве стране закључно како Вам стоји ово Трново, а са десне стране да су били наше позиције, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Са десне стране Трескавице, тако сам Вам реко, а десна страна Трескавице је, тамо је Сарајево.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би могли означити на карти евентуално, оловком где су ваше позиције?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо мого би дајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете да Вам додамо овде?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ево госпођо, ја сам забиљежио где је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е реците да видимо, сад ћемо ми да ставимо па ћемо да видимо сви?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је ситно да бих ја могао да се одредим тачно, да није то размера не могу да Вам објасним ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро ал бар да знамо онако од прилике оријентацијски?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па добро ево сад знате то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А извините где сте обележили, ја то не видим?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Обележио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово доле, испод Рибњака, јел то?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме да, то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово где је?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То где је тај мостић и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, добро?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Односно поток.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте то јелинија или командно место?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не госпођо то је шири део места где смо ми били стационирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте Ви били лоцирани?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи и линија и командно мести или само командно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не госпођо, то је само то место где смо ми били лоцирани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У викендицама?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово је значи овде где је Трескавица то је?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: А ово је сад гледано са супротне стране, разумете, овај део је Јахорина, овај део је Трескавица односно територија босанских снага.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел нема ту тих позиција које сам ја држао, рецимо ја знам да сам држао ту једну коту звала се «Лисичија глава» и знам да сам ту водио борбе и та «Лисичија глава» се наслања на тај, на ту путну комуникацију која излази из Сарајева и ње нема овде, није учртана на овој карти и не могу зато да Вам објашњавам моје кретање по терену, а ја ћу да Вам објасним моје кретање по терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, тужиоче изволите питања, пуномоћници да ли имају питања, добро, да то смо видели.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Између осталог а то је неки појам који је мени непознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Ја бих замолила господина Медића да нам каже како, којим путем они иду из Ђелетовца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До Јахорине?

НАТАША КАНДИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А па сад то немамо, карту, ми смо сад од Јахорине?

НАТАША КАНДИЋ: Па добро да опише, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па идемо на Среску Рачу, госпођо.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли идете кроз Вишњево?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја мислим да идемо.

НАТАША КАНДИЋ: Одакле пут, како, да ли идете дању или ноћу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кроз село, кроз село.

НАТАША КАНДИЋ: Кроз село?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А како пролазите границу?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да смо прошли границу био је тамо и , ја мислим да смо прошли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ишли сте редовним путем, то је суштина?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Редовним да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ишли као ово сад овде земљаним, неко редовним?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, како редовним, путем кад на граници постоји УНПРОФОР?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте ишли редовним путем, ја Вас прво питам?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Редовним да, јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нисте овако неким?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли то значи да поред УНПРОФОР-а пролазите возилима, наоружањем и да.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вероватно су они можда јели тамо.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Можда су јели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим ја ћу, испразнићу судницу, немој да Вам се деси више овако понашање заиста, ништа није смешно, шта Вам је смешно побогу сада, какво је смејање у сред исказа, само још једном да чујем, стварно ћу испразнити судницу.

НАТАША КАНДИЋ: Да га замолимо да нам каже, како на који начин они пролазе преко границе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако нисте у могућности (молим Вас само моменат) да пратите мирно без реакција, немојте, изађите ко није у могућности, изволите шта сте питали?

НАТАША КАНДИЋ: Како на који начин пролазе преко границе, на граници се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте га питали веома детаљно кад је дао своју одбрану, ал како сте прошли поред, Ви сте прошли?

НАТАША КАНДИЋ: Не сад смо дошли до новог детаља, значи пролазе, иду кроз Вишњићево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: и он пролази каже?

НАТАША КАНДИЋ: Онда ја даље питам, да ли дању, или ноћу, ко Вам помаже, ко обезбеђује да Ви можете да прођете, господине Медићу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вама неко уопште обезбеђује пролазак или Ви пролазите поред свих тих да кажем а и тим путем идете до Јахорине без проблема, јел Вам неко помаже у томе?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, да знате колко ја у глави имам података, па не могу да се сетим свега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па само нам реците ово, да ли Вам или није, ил не можете да се сетите или не знате није битно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ко да ми помаже, шта да ми?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта кажете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ко да ми помаже, не знам у ком смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није Вам нико помагао у томе?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли јавно, слободно пролазе поред а?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли пролазите нормално, све идете, и возите до Јахорине?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па како сам прешао.

НАТАША КАНДИЋ: Не до Јахорине молим Вас, пролази, реч је о томе да пролази из Хрватске пролазе у Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, па шта хоћете да питате, тим путем како иду?

НАТАША КАНДИЋ: Па није ту одмах пут за Јахорину, него значи они пролазе кроз државу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па питам како пролазе, било којим путем, како он каже без икаквих сметњи пролазе, јел неко обезбеђује?

НАТАША КАНДИЋ: Чекајте, ајде молим Вас да уземо чињеницу, не може ако је чињеница да је на граници, значи не може нико из једне државе да пређе са наоружањем, возилима у другу државу, то је нека чињеница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Ви претпостављате да је ишао неким другим путем па зато то питате?

НАТАША КАНДИЋ: Тако је зато ја и питам, Вишњићево?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја зато питам, јесте ли ишли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли тај шест година...?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ја ћу поставити питање, молим Вас један моменат?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја се извињавам председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само момента, немојте молим вас. Не ја ћу поставити питања.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја имам примедбу на питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас колега дозволите кад ја говорим, ја ћу поставити питање па немојте ме пресецати моменат један.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Он је рекао да су они Република Српска Крајина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите да ја поставим питање, питање да ли идете овим путем о којем говори пуномоћник или идете неким другим путем, јел пролазите кроз, поред а?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не могу да прођем ни једним другим путем него тим о којем говори пуномоћник, али ја хоћу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад, јел пролазите поред а?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па пролазимо поред а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И прођете без икаквих проблема?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вас неко обезбеђује ту, да омогући пролазак?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па морам да дам објашњење госпођи зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Пошто је наша држава била парцијална, један део државе се налазио на једној страни која се наслањала на Републику Србију, а други део. Да, новонастала творевина Република Српска Крајина, имала је источну, западну Славојину, Барању, Лику, Кордун и Далмацију, јел тако, где су се налазили Кордун, Банија, Лика и Далмација, али тад у то време то је била наша територија која је по Венс Овеновом плану требала да буде призната са планом Z4, и тај је имао некакву алтернативу пет, шест година, на том простору и сигурно је имао неке споразуме који смо ми, који су били валидни тад у то доба, који смо ми пратили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро то је његово виђење, не можемо ми сада?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Док смо могли да прелазимо на територију, а дал смо ми скретали на територију Босне или нисмо то нам нико није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите има ли још питања?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте пролазили ноћу или дању?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: У зависности од ситуације, некад ноћу.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро тог пута, кад сте ишли доле један једини пут пролазите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу да се сетим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли идете тај део значи?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дању сам ишао.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли пролазите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дању, дању.

НАТАША КАНДИЋ: Дању?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја мислим да је било три, четири сати поподне, дању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, даље.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је, да ли Вас обезбеђује полиција Републике Србије?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Сигурно?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, не.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли идете кроз Вишњићево, куда даље, ако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам ишо тим путем, којим Ви мислите да сам ишао, тим путем нисам ишао.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не тим.

НАТАША КАНДИЋ: Куда пролазите?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тим путем је ишло нешто друго, ја нисам ишао туда.

НАТАША КАНДИЋ: Ко је ишо тим путем?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам ко је ишо, ваљда кријумчари ови што су радили, цигаре и тако, ја нисам туда пролазио.

НАТАША КАНДИЋ: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите питања.

НАТАША КАНДИЋ: Дорбо, па само да дам опиште куда, куда овај иду, нису од једном из Ђелетовца стигли на Јахорину, да ли други пут?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, ишо сам на Товарник на Шид, на Вишњићево, на Грк, тамо тај део и онда сам пролазио кроз овај.

НАТАША КАНДИЋ: Добро Ви сад кажете Вишњићево.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А малопре кажете није.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесте реко сам, али.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, Шид даље?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па реко сам, Вишњићево, Грк и тамо тај део где иде за Сремску Рачу.

НАТАША КАНДИЋ: Даље.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па причам до Сремске Раче.

НАТАША КАНДИЋ: Па онда значи, слободно пролазите преко, поред а.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И даље куда идете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па онда прелазимо у Бијељину.

НАТАША КАНДИЋ: Где?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: У Бијељину.

НАТАША КАНДИЋ: Онда?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Онда идем за Пале, горе.

НАТАША КАНДИЋ: А Сремска Рача је ваљда после Бијељине?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па пре Бијељине, с ове стране госпођо, причамо о нашој страни, да о нашој страни.

НАТАША КАНДИЋ: Онда?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Онда прелазимо у Бијељину и већ сам на територију Републике Српске, разумете.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, даље?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па онда идем за Пале даље.

НАТАША КАНДИЋ: Па куда идете за Пале?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па кроз Босну, кроз Босну.

НАТАША КАНДИЋ: А где, идете Бијељина, којим путем идете Зворник, куда?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам преко Романије, госпођо, откуд знам, то је у ствари двадесет, тридесет километара.

НАТАША КАНДИЋ: Па како, како мислите да стоје, неко ко је?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, конкретно питање, немојте коментарисати, само питање и одговор.

НАТАША КАНДИЋ: Само да нам каже, куда иду?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел идете редовним, путем који је иначе?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па редовним путем госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја претпостављам да тамо нема пет путева у том?

НАТАША КАНДИЋ: Неколико путева редовних, којим путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Којим иду сви аутомобили?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не идем госпођо на Зворник, Зворник је десно скроз, ја идем овим најближим путем.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да иде?

НАТАША КАНДИЋ: Још једном реците нам куда, Ви се успут заустављате?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко Романије, јел тако сте рекли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па преко Романије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Преко Романије долазите до Пала?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево рекао је, путем преко Романије.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Шта, треба да набрајам сад цео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нема три пута преко Романије, сигурно, претпостављам?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па да нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите даље питање, конкретно питање.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли поред команде тамо где је Медићева команда, да ли има неки поток?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Има, па означио сам га, ево ту је.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, а да ли тај поток иде уз тај прокопани пут?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам рибњак, овај рибар ја не знам, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли тим путем који сте сишли, јел то хоћете да кажете?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ту иде поток?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не госпођо, то Вам је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, добро не, не треба даље, да,не.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, да ли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То је удаљено седам, осам километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, рекли сте?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли знате, да ли располажете том информацијом, тамо где су били војници, да ли тамо такође има неког потока?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, јесте.

НАТАША КАНДИЋ: Значи, па куда онда иде тај поток, ако иде од места, од викенд насеља?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је то један исти поток, или су то два одвојена потока?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, то је планиски масив венац, који извире, шири се, топи се снег, прави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви не знате јел један поток, или два?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па милион потока има тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите даље питање?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли кад он иде из Трнова на састанке на Јахорину, којим путем иде, да ли овим прокопаним путем?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Прокопаним, прокопаним.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли из Трнова постоји пут преко Рогатице којим може да се дође до Јахорине?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја нисам туда пролазио.

НАТАША КАНДИЋ: Јел Вам познато јел постоји?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли се овај, Ви сте често у Трнову, јел има на улицама аутобуса, јесте ли виђали неке аутобусе?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Јел то зато што у Трнову не може аутобус да се креће по улицама или?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Вероватно, можда да се могао кретати, можда да је негде био, можда би и било аутобуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, Ви нисте видели, нисте?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, па што да сам видео ја бих рекао, шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам. Изволите браниоци.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само укључите молим Вас, само укључите микрофон.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је то једини пут којим он иде из Трнова за Јахорину за који зна да је био проходан и тако даље, да ли је чуо да се још неким другим путевима ишло или се само ишло овим путем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само овим с којим су се они спустили са Јахорине?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има неког тог дивљег да кажем пута, још неки, то сам га ја питала?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Путеви за комуникацију, јел он каже да су пресечене биле друге комуникације, зато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам га питала, он је рекао има један главни пут којим се није могло комуницирати, има тај дивљи који је направљен, и шта сад да га ја поново питам исто то, или да ли има неки трећи пут, нисам Вас разумела. Ја сам то питала, добро, имате ли још неко питање, изволите колега имате ли Ви питања?

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа ја немам примедбе, немам питања, али као дозволите само једну примедбу?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ми смо овде на терену, ја заиста кажем, ценим тежину посла којим се веће бави овде, али та тежина исто терети нас као одбрану, али овде су упадљиве неке ствари, прво се поново од стрена госпође Наташе Кандић

поставља питање које нема ама баш никакве везе са оптужницом, где се директно покушава увезати, знамо ми шта она хоће, Држава Србија са целом овом причом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, добро.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Потом, молим Вас, упадљива привилегија у односу на госпођу Наташу Кандић, ми постављамо питања преко председника већа, госпођа Наташа Кандић улази у директну полемику са оптуженим што је потпуно недозвољено, сем ако нема Ваше изричите дозволе, стално има привилегован положај и ја пошто је јавно суђење хоћу да се то зна. Ја не знам из које се то баштине црпи та привилегија, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега морам да Вам одговорим. Заиста, нико овде нема привилегован положај у односу на друге, мислим да заиста нисте објективни у Вашој оцени, максимално се веће труди да сви имају потпуно исти статус и то Ваше може бити само неко субјективно виђење које никако није истинито. То што евентуално неко пита, постављено директно то су изузеци то некад и уради неко од Вас адвоката или тужилац није битно. Значи то је нешто што није уобичајено, питања иду преко мене, сви имају исте позиције и око објективности уопште не морате да бринете. Да ли има неко питање?

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Повлачим онда ако сам субјективан, повлачим али једноставно то је мој непосто, неизбрисив осећај, хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Верујте да морате да избришете, јер нисте у праву, заиста. Да ли има питања у вези овог, изволите?

АДВ.ШАЛИЋ МИЛОМИР: Ја бих замолио ако може окривљени само да нам покаже положај ако може оквирно суседних јединица?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте да, да је ту било и неких јединица?

АДВ.ШАЛИЋ МИЛОМИР: На овој страни Српској не на Муслиманској?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да ли можете да евидентирате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, па у овој десној страни обода, не могу да Вам овде ја тачно, прецизно, да Вам, не могу прецизно да Вам покажем, зато што ова карта ништа не значи. Ја кад би овде два милиметра отишо, отишо би двадесет километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро само Вас је питао адвокат.

АДВ.ШАЛИЋ МИЛОМИР: Оквирно ако можете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако можете.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па значи закључно са овом путном комуникацијом односно насељем, па комплетном овом десном страном како стоји ово ланиште и тако даље, значи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са десне стране значи, комплетно би било и тих других јединица јел тако?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, да, јел и сад Вам причам поента шта је била и нашег одласка на тај део ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли има још неко, неко питање у вези са овим, изволите?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Брањеник је почео да говори па смо прешли на једну другу тему, он је рекао да, да је ово Трново два пута падало у руке једних па других, да ли може да опише докле су муслиманске снаге све дошле, уколико је њему познато и како се то дешавало?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У оквиру Трнова?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У оквиру Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или околине Трнова?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: У оквиру ове, дела ратишта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, чули сте питање.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које Вам је бранилац директно поставио.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете одговорити.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Два пута је падало, то сам и реко и поновио, да је два пута падало у руке муслимана и да је комплетно било заузимао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Комплетно значи, цело ово место?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Дабоме, и да све те путне комуникације и то било под снагама Босне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли је њему познато или да ли је чуо, да ли је приликом тих напада од страна муслиманских снага на овај реон Трнова, Трескавице и тако даље, да ли је било и цивилних жртава, ...становништва?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Много.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Много је рекао.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Шта му је о томе познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је много.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Много, много, много је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То де је та Трикотажа, ту смо затекли, а то нек кажу они који су видели то, колко лешева и колко је било сандука и тако даље, и каквих лешева и шта је било и колко су моји превезли лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Наставно питање на то превозење лешева, испомоћ другим јединицама у погледу ове технике, камиона и тако даље, ја бих молио да одговори на питање, како је изгледала та испомоћ у погледу возача, ко је то договорио да возачи буду у команди да за војску Републике Српске превозе и под чијом су они тада ингеренцијом били, када су у Трново?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па самим тим кад смо приступили, тој просторији ми смо извршили одређене анализе, извршило смо одређена извиђања и сабрали смо све оно што је било ратно способно, тамо је била опет једна анархична ситуација, са аспекта обичног војника то звучи по броју а са аспекта човека који се разуме у нешто мало више и који сноси мало већу одговорност, ја сам отишао тамо да браним територију, да одбраним људство и да оно што ми је дано у задатак да то завршим до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам, још?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па морам да завршим, господину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А нисте завршили?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам завршио, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила да сте завршили?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам адекватно са оним материјално-техничким средствима које су они тамо поседовали, прикључио оно што сам ја имао на располагању и тако смо се у том правцу и организовали и отуда сам ја и ставио на располагање та два камиона која сам имао, односно један део горива и мазива и шта ја знам, то што сам повуко, да ставим на располагање њима, јер они стваро тад у том моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нису имали?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тих две, три недеље док се Сарајевски корпус није консолидовао, односно спустио од Јахорине и затворио ту десну страну, што је Петрашевић рекао, а то ћемо искоментарисат. Спустио ту десну страну, ми смо то увезали, јер наша су оруђа била подељена, зато што је било НАТО бомбардовање и ниједно оруђе није било постојено у линије него шест оруђа је било на шест различитих места, и ми смо морали да увежено на тај предњи крај, јер ми смо нешто радили ту. Ја нисам радио само са својом јединицом, то кад они врше анализу са аспекта њеовог на мене, везано за догађај, ја нисам радио само са својом јединицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја сам радио нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то су од прилике сад, објаснили сте?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јер ми смо бранили територију госпођо, разумете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите, шта желите?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У оптужници пише да се ово стрељање догодило код места званог Годињске баре е сада?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годињске баре. Да ли можете да определите?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е сада овде има пише неко место на карти које се зове Годиња, које очигледно није то, да ли је и то могуће нека каже?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Годиње је господине Тодоровићу нешто друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Годиња је у неком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не пита Вас то.Чекајте само?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Разумем шта пита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не разумете.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Разумем госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате где су Годињске баре, то Вас пита?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па нема овде госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, па нема, нема.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Не ,а друго питање је оно што он хоће да одговори.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Годиње?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па господин је мислио за Годиње.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Е, шта је Годиње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Годиње, шта је?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то је, Годиње то је један шири реон једног насеља који је овај даље од Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да, и то нема никакве везе са овим догађајем?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нема никакве везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то су два потпуно различита? У реду.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па два различита.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. Па већ смо Вам дали, сад поново, па изволите ајдете?

НАТАША КАНДИЋ: Да замолите оптуженог да нам објасни, он је поменуо мало пре рањене, а из судске документације се види да са тог Трновског ратишта, готово свакодневно одређен број рањеника се одвози у болницу у Фочу, међу њима има доста припадника МУП-а Србије, где се они налазе ту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко, ко где се налази?

НАТАША КАНДИЋ: Па ево припадници МУП-а Србије, пошто је међу рањенима, који се одвозе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазе рањени припадници МУП-а, или где се уопште?

НАТАША КАНДИЋ: Не рањени, не, пре него што су рањени, одакле се са тог терена одвозе?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви то знате уопште, да или не, да ли знате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Шта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где се налазе припадници МУП-а Србије, да ли се налазе ту негде?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То нису били припадници МУП-а Србије, то су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не да ли знате, да, не.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Чекајте, морам да објасним, а шта значи да, не?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, да ли знате где се налазе или не знате?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па хоћу да објасним госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па објасните?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Припадници МУП-а Србије тамо нису били, тамо су били један део покојног Жељка људи и један део је био људи који је био из нашег МУП-а Републике Српске Крајине, они су били на другим местима и на другим позицијама дислоцирани, и можда се и спомиње неке жртве које су биле и подаци у тој Фочанској болници, који су били погинули и рањени али то нема никакве везе са МУП-ом Србије.

НАТАША КАНДИЋ: Па добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците.

НАТАША КАНДИЋ: У судској документацији у спису који ми имамо постоје разни документи који показују управо то, да се ту налазе осим њих као припадника МУП-а Србије и други припадници МУП-а Србије, и има бар тридесетак оних који су рањени, пребачени у болнице и извештај о томе дају МУП Републике Српске или Србије?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате нешто у вези ових припадника МУП-а Србије баш Вас за то пита, да ли знате, да ли су ту били лоцирани?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам чуо питање до краја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево, ја Вам зато постављам, да ли знате да ли је ту на терену близу Вас било припадника МУП-а Србије?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не. није било.

НАТАША КАНДИЋ: Осим њих?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није било.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: То осим нас, не односи се да смо ми били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, Ви сте рекли није било, то је Ваш одговор?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, али не односи се осим нас, и надовезује се госпођа на то МУП-а Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не то што је она рекла то не, Ви сте одговорили није било, то сте Ви рекли?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, да је било ја бих рекао госпођо, стварно бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јел има још неко питање?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па знам али ја бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само.

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Видео сам ја свакаква документа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте ништа лично, молим Вас, дорбо, нема више питања? Да ли имате још нешто да кажете у вези карте, да се опет не враћамо на исто, ако немате да видимо?

ОПТ.МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не, морате да ме питате госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја ћу Вас само замолити, ову карту где сте Ви обележили само да потпишете да се зна да сте то Ви обележили, хоћете дати само, молим Вас да потпише. Добиће он за себе, него ово да остане у списма где је он обележио, а ево Вама један примерак да имате Ви за Вас, хвала Вам можете сести. Колко сам схватила ја, остали сем Вукова се не разумеју баш најбоље у топографију, да ли неко евентуално Петрашевић Пера, да ли Медич Александар да ли неко жели евентуално, нешто да се изјасни у вези карте, да ли ви, не жели, ви, не, добро. Ја ћу онда замолити Вуков Александра пошто сматрам да он најбоље ту располаже подацима, ставите оптужени Вуков Александар?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Може ли да седне поред адвоката тамо, боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да седне, како не, изволите седите овде. Јесте ли добили карту ову што смо фотокопирали, добили сте, е добро. Ја ћу Вас замолити да нам ако можете лоцирате ово, значи иста ова питања која сам поставила и првооптуженом?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Хоћете само да ставите на графоскоп?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ову другу, нека задржите Ви Вашу, да би могли обележити један примерак?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не, не имам ту учртано, неке планове па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, одлично, онда ћемо то да видимо?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Можете Трново да ставите у горњи десни угао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Трново још, е тако?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Рецимо тако и можда мало мање зума.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало мање зума.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Треба ми, и године ми треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да би се видео шири терен, јел тако?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Добро је, нејасно, само још.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мало смањите, да?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Е добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел добро?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, почнимо овако, од момента, ово смо чули да Ви долазите са Јахорине једним путем који је оформљен мимо редовног пута?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазите до Трнова, е сада да нам кажете локацију, прво тај део, значи тих викендица где сте смештени, где је смештен командант и ово обезбеђење у односу на Трново?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Остављам могућност грешке, мада сумњам, у доњем десном углу имате заокружено позиција викенд насеља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имамо неку јачу оловку или неки фломастер или црвену неку, јер овде ништа не видимо на нашим овим, ајте молим Вас само да би мало се?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Морате ми вратити један моменат само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да би се мало јаче могло, јер овако ништа не видимо има већ пуно тих. Значи ја ћу Вас замолити одмах да обележите ако није проблем, значи где је викенд насеље, где је линија, од прилике?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да означено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где је тај пут којим сте Ви сишли, односно место где сте Ви сишли, ако можете то да орпеделите, ако ту може да се?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не могу тачно да Вам кажем, углавном ми долазимо како гледамо карту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где су Годињске баре, извините, што Вас прекидам, и где су Годињске баре ако можете да.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Појам Годињске баре ми не значи ништа, појам Годиња вероватно неке везе има, један и други појам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада ћемо да видимо, па нам молим Вас сада реците, да кажем из почетка. Значи да прво кренемо од тога где се налази, значи где се смештате, које су то викендице, где се налазе?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Видите у доњем десном углу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видим.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Заокружено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово с десне стране, јел тако?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово нешто?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Испод Тошића, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ту се налази значи?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Викенд насеље у коме смо смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, доле скроз у односу на Трново?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер мало пре смо причали овом горњем делу?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не, ми долазимо укључујемо се на ту комуникацију асфалтну која пролази кроз само Трново, значи тај главни пут, гледано на карти улазимо са северо-запада, укључујемо се на тај пут већ у самом Трнову. Неких, пошто је ово карта 1:25000.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Значи један сантиметар означава 250 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Тако да можемо да израчунамо. Па то је већ улазак у Трново, укључујемо се гледано на монитору из горњег десног угла улазимо на асфалтну комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Долазимо у само место на кратко се заустављамо, локалне јединице издвајају једно возило, пинц гауер које иде испред нас, издвајамо се на назначено место, где је то викенд насеље, видите где има пут који се одваја десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Односно у правцу кретања лево, налази се то викенд насеље и ту некаква војска локална нам указује на те викендице где можемо да се сместимо које су у прилично лошем стању и у условима мрака, распоређујемо се привремено до јутра, где би могли да видимо терен како у ствари и да запоседнемо га како треба.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и ту остајете у тим викендицама?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не мењате сутрадан кад сте видели где сте и шта, не мењате локацију?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остаје се на том истом месту. И то је значи ово место десно?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сад реците, у односу на то место, где се налази линија на које Ви углавном боравите све време, колко сам ја схватила?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Имам одлазак из кампа са својим водом на једну активност у трајању од једног дана, односно негде око поднева. Одлазимо у испомоћ некој локалној јединици и задржавамо заузет положај, читаву ноћ, ујутру добијамо смену и мислим да да се тај дан на том потезу активност комплетно завршава. Затим запоседамо линију која је видите у доњем левом углу, у правцу, правац дејства ми је село Годиња, између осталог имао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово овде што сте лево обележили, црвеним јел да?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Црвено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту су Вам, то Вам је линија?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је линија на којој Ви остајете?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зато што је Медић рекао потпуно нешто, мислим то је дијаметрална је разлика, зато Вас питам. То је тако?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, јел он долазио на терен?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: На, ову прву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На линију?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: На прву горњу активност да, он ми је довео јединицу која ме је заменила, на овај потез, ја се не сећам, да је долазио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи он у суштини не зна где је линија, ако није био, то би било закључивање логично?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Могуће да на карти, да му је показано, али ја га нисам видео горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи то је овај део да кажемо релативно близу овог где пише Годиња?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је Ваша линија?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Држим положај директно наслоњен на ту асфалтну комуникацију, значи са леве стране асфалта у правцу кретања према Годињи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: На леву страну линија, зона одговорности састоји се из два дела, десно, значи у правцу дејства, десног краћег, који сам држао са извиђачима и леви део који је држала чета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Имамо поделу линије, једним потоком који је изнад, испод нивоа ровова неких десетак метара, значи врло стрм усек који нас дели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Само да Вас питам, а тај пут на који се спушта, значи кад Ви долазите да било шта преузмете из камиона, та значи нека последња тачка, Ви знате шта значи?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, последња тачка безбедна, јер сте Ви о томе причали. Где се она налази у односу на Вашу линију?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Можете само за тренутак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како да не?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Можете само за тренутак тај део око Годиње да ми зумирате, пошто ме занимају, занима ме вода и, е, можете само да зумирате то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ево, сад ту видимо Годиње и овај део који сте Ви обележили овде није сад наравно обележен али ми знамо о чему се ради, е сада, та последња значи нека безбедна тачка о којој се прича, докле камион може доћи, кад било каква набавка треба да се обави?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па оријентир ту треба да ми буду два потока, али овде се прилично лоше види, али могуће да промашим за неких педесет, сто метара али то не игра улогу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, само оријентационо, да би ми имали представу о положају уствари?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Моменат само, сад ћу да Вам уцртам, па рецимо, ово прилично лоше пише, може да се стави на графоскоп.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само извините, немојте узимати само још једно место и да ми обележите ако је могуће, где од ког места крећу муслиманске снаге, који део, значи овај, они држе, из које тачке?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па с обзиром да конфигурацију терена, врло је специфично, као што је Медић Слободан рекао, разликује се много од равничарског успостављања линија. Значи овде се свако преферира да неки доминантан вис заузме и самим тим кад падне једно узвишење, јединице морају да се повлаче из предела који су нижи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колика је била разлика, да кажем удаљеност између Ваше линије и муслиманске?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па не могу тачно да Вам кажем, рецимо може једна анегдота да Вам приближи да сам имао једном приликом дејство осам ракетним бацачем испре наше линије на објекат где је груписана стража противничке стране. Значи пуцано је на неких тристо метара, рецимо, пошто је оптимално дејство тог оруђа до шесто метара, значи негде тристо метара удаљености, са триста метара удаљености сам ја гађао. Значи евентуално ако је ту објекат може бити нешто ближе, значи неких.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је релативно доста близу?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Сто педесет, двесто метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, шта сте ми рекли јел можете ту да обележите или не, ако не да?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Обележио сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вратимо сад?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само мало сугеришем, док је то код Вас још господине Вуков?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Означите ту дакле, као КМ-командно место, и означите још суседне јединице?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па не могу тачно да Вам кажем како су се рапорегивале али, погрешају у коју страну се, али наравно како сам поставио нашу линију претпоставимо да се надовезује у тој равни, е сад у неку ширину не могу да Вам идем јер не знам тачно како су остале јединице, стајале, на терену сам имао карту у.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па да ли се Вама десни сусед налази са друге стране овог пута за Годиње.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да, да десни сусед линија спајања је та асфалтна комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само онда можете обележит као командно мест, да знамо да се то, а овде је линија, ево сад ћемо још, пошто у међувремену, ту Вам је карта, па само ако можете да нам то обележите, где су Годињске баре, уствари где је баш та локација, ако можете?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не, не могу да Вам кажем. Пошто појам, сам термин Годињске баре ми не значи ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ништа не знате уопште, да. Па ја сам га питала, то место где сте сишли на пут?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да, да ево означено је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то је управо урадио, колико сам схватила. Дајте нам молим Вас само да видимо ми сада. Хвала у сваком случају. Добро?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Значи ова тачка која.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ова плаво-црвена?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да која је иза линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро то је последња тачка до које се могло доћи, јел тако?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да, до које је долазило возило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово значи где сте подвукли овај већи део то је терен, да кажем линија коју сте Ви?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да линија, зона одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи да је последња безбедна тачка. Значи на овом делу пута између Ваше линије и последње тачке негде где сте Ви сишли, том приликом кад је дошао камион, кад сте требали да преузмете то што сте требали да преузмете, јел тако?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не можете одредит која је тачно тачка али то је тај део пута?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Оквирно значи, не верујем да је много промашено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви сте нам то доста прецизно заиста објаснили?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па мислим да би можда помогне ако господин Левајац поседује скицу коју сам њему цртао, да може да приближи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то би нам одлично било уколико можете да нам дате, Ви сте споменули ту скицу још док сте давали одбрану?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је остало да нам дате управо у овом моменту када будемо објашњавали карте. Добро, у међувремену, да ли има питања док се не нађу ове скице.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У својој изјави господин Вуков је рекао да је дошао и да се састао ту, да се видео са овим Петрашевићем, да ли је то ово што је нацртао сад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не ово, то је претпостављам безбедно, он је рекао.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: То је безбедна тачка.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А где је, јел могуће да нацртате то место, на означите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже да не може?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где се видео са Петрашевићем?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: То је та тачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на тој, баш у тој тачци?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На тој последњој безбедној?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: На тој тачци?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у овој која је обележена плаво-црвена као звезда?

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Између ове две двојке?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, ту се значи налази последње безбедно место и то је место где су се они срели, он силази а Петрашевић ...с камионом. Добро, изволите?

НАТАША КАНДИЋ: Да ли од тог како он зове безбедно место до линије где се они налазе и даље води тај земљани пут или пута нема?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има уопште некакве комуникације, значи да силазите путем или силазите оно онако између да кажем дрвећа и шумом?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Од те тачке на лево крило, зоне одговорности води земљани пут, о левом крилу говорим о делу чете која држи ту позицију, у одласку на мој део одговорности на ту, тај део положаја који се ослања директно на асфалтну комуникације идем једним делом асфалта, затим се одвајам једним дрвеним мостом преко некаквог потока и затим кроз шуму долазим у своју зону одговорности.

НАТАША КАНДИЋ: Колико је тај асфалтни пут, у каквом је он односу према оном прокопаном путу од Јахорине према Трнову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има икакве везе, значи та два пута, значи онај од Јахорине до Трнова, али колико схватам то је на потпуно другу страну то нема везе никакве?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Причамо о путу који је инжињерија можда на пар сати пре нашег поласка, проласка пробила и чак су и радне машине смо затицали још у дејству или поред пута, значи то су свеже прокопана земља, коју су ралице и... тек пробили, значи врло лоше, дешавало се да у појединим деловима путева час спољни део точкова гази по празном, значи да чак ни камион 150 не може да прође безбедно пуном ширином.

НАТАША КАНДИЋ: А куда води тај асфалтни пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који асфалтни?

НАТАША КАНДИЋ: Па има асфалтни пут који.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не он је причао да само што су пробили пут, није причао о асфалтном?

НАТАША КАНДИЋ: Не али он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редовни пут?

НАТАША КАНДИЋ: Редовни пут који иде из Трнова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Редован, овај други којим се нисте могли кретати?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не ми смо причали, о том тек пробијеном путу ми говоримо о путу са Јахорине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да нема везе?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Говоримо са Јахорине до Трнова, о том тек пробијеном путу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

НАТАША КАНДИЋ: А куда води овај асфалтни пут?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај редовни, дал води паралелно са тим или?

НАТАША КАНДИЋ: Куда иде камион, куда Ви идете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не они иду тим пробијеним од Јахорине.

НАТАША КАНДИЋ: Не, кад они крећу из викенд насеља са заробљеницима, они иду асфалтним путем.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Није проблем могу да нацтрам, дајте ми А4 формат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да из викенд насеља али мислим да није тако разумео питање. Реците сад питање.

НАТАША КАНДИЋ: Куда иде тај асфалтни пут, редовни тај који они користе од викенд насеља према шуми, не знам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи према тој релативно Вашој линији, куда он наставља даље?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ако гледамо, ево погледајте на монитору, од тачке где је командно место, видите ту танку црту, то је земљани пут, дебела црта означава, добро овамо немате боје, означава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро црно је нама.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Означава асфалтну комуникацију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Крећемо према Трнову, затим ознака Тошићи, ту скрећено лево, идемо хоризонтално кроз Турове, сад то мени не значи ништа појам Турови али претпостављам да, не претпостављам него сам готово сигуран да је тако и долазим до тачке докле је возило, задња тачка докле је возило долазило све је асфалтна комуникација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту је значи асфалтна, добро. Тошићи и ово задња тачка коју сте Ви?

НАТАША КАНДИЋ: То је све асфалтна комуникација?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ова танка линија?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дебела је.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па имате на карти означено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово где Тошићи пише?

НАТАША КАНДИЋ: Где пише Тошићи?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

НАТАША КАНДИЋ: И куда иде даље?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има даље пут или?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: У леву страну значи хоризонтално иду кроз Турове, затим долазимо до овог рачвања путева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За ово Бибавица јел тако?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да горњим путем идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазите до ове тачке?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ово је тачка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тачка где се заустављате та последња безбедна?

НАТАША КАНДИЋ: Оптужени је у једном тренутку у свом исказу помињао или је он извињавам се или је неко други да су им повремено пошто је било тешко допремити храну до линије фронта, да су им повремено и сељаци из села на коњима доносили храну али ја нисам разумела, где то, да ли то негде на том асфалтном путу или на неком другом месту они имају комуникацију у вези са храном, не са храном из команде него?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја колико се сећам Ви сте рекли да је камион могао доћ до одређене тачке као што сте нам данас рекли, а после или пешке ако је нешто мање ствари или евентуално коњима ако треба нека озбиљнија количина нечег да се пренесе?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: С обзиром да је ту тачку задњу безбедну користила не само ми, него и остале јединице који су били у том реону ангажована су, локално становништво са коњима, са самарима да евентуално кад је нешто тешко да помогну извлачењу на доминанте висове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала, изволите, питања дал има неко од адвоката?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Нисмо били у прилици, немамо скицу ту али могу на брзину да је нацртам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате, јел?

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја се извињавам, то ми је у исказ Вукова који је остао заиста у спис, а ми носимо само оно што је неопходно, могу донети следећи пут али мислим да ВУков то може сад да скицира у врло кратком року.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није никакав проблем. Реците пре него што скицирате, да то ћемо за време паузе, само ми реците, да ли имате и Ви нешто да нам објасните што Вас нисмо евентуално питали, што сматрате да је битно о некој коти, тачци кретања и месту и било шта слично?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па ништа ми одређено не пада на памет, најбитнија прича око топографске карте је везано за сведока којег сам помињао јуче и реко сам да је најбитнија дискусија везана за то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а то ћемо онда у тој фази, наравно, кад дођемо у доказни поступак па онда ћемо то, добро. Ништа хвала Вам, ми ћемо Вам за време паузе дат Вам један папир па да Ви направите ту исту скицу, па ћемо онда евентуално ако треба искоментарисати. Изволите колега?

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Ја бих као питање, али можда не би било лоше да са овим првеним фломастером проба да спусти тај прокопани пут, на овој карти ако може.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Не, не.

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Тешко?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Тешко.

АДВ. ФАЈФРИЋ ЖЕЉКО: Па мала је карта мислио сам са Јахорине када су сишли у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Тешко, пошто је јако тешко одредити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И где би га могао сад сместити тај пут пошто је он принудно направљен?

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Јако је тешко, поготово ишли смо ноћу под ратним светлима и три сата је трајало спуштање тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да није то редован пут који иде па да Ви знате.

ОПТ.ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разумем Вас потпуно. Ништа хвала Вам лепо, можете се вратити. Значи за време паузе Ви ћете нацртат, па ћемо ако треба евентуално искоментарисати. Само напишите оно командно место да знамо, линија и последња тачка, добро која је видно заиста обележена тако да. Следеће што бисмо сада предвидели јесте да извршимо суочење у оним деловима значи где се одбран оптужених разликују, а разликују се у знатним деловима, тако да би сада кренули с тим. Још је рано да правимо паузу па ћемо да кренемо прво суочење, јел смо сагласни, добро.

На сагласан предлог странака

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између оптужених.

Врши се суочење између оптуженог Медић Слободана и оптуженог Петрашевић Пере.

Изволите? Па у односу на онај исказ његов ако буде хтео, не али ако буде хтео јер он је дао коментаре, не нема проблема уколико он неће да се суочи, он је у односу само на оне делове из претходног поступка. Он је дао коментаре и постављао питања, он може да каже да приликом суочења неће да даје исказ, па не ја ћу свакако њега питати. Хоћете молим Вас Петрашевићу приступити само један моменат. Ви сте се бранили ћутањем, али имамо Вашу комплетну одбрану из претходног поступка значи Ви имате могућност у овом моменту такође да не пристанете, да кажем на суочење. Ви сте у одређеним моментима дали коментаре на исказе других

оптужених, дали сте примедбе, чак сте постављали питања, па Вас само у том смислу ја желим питати на оно што је већ речено, што смо ми званично прочитали као његову одбрану, да ли желите да се суочите данас, или евентуално када будете Ви изнели вашу одбрану комплетну у ком моменту, мислим имате то право обзиром на Вашу одбрану зато Вам?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРА: Видите мој исказ је исти, биће само допуњен, нема разлога да изостајем са суочења, ја напротив једва чекам то суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, изволите.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Управо у том правцу сам и ја хтео да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја мислим да нема никаквих?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа на крају ми смо и тражили суочење одмах у старту, међутим ради се о једној процесној ствари, све док оптужени не изнесе одбрану, његова одбрана се састојала у томе читању исказа из истраге, међутим он није хендикепиран да поставља питања, да ставља примедбе, али он још није изнео одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не, мислим ми смо прочитали одбрану, одбрану у истрази, то је његова одбрана?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Према томе ЗКП не познаје суочење за некога ко не износи одбрану, тек кад изнесе одбрану онда можемо да извршимо суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, нисте у праву?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио да о томе одлучи веће, те стављам примедбу на то, па ћемо онда кад чујемо комплетну одбрану господина Петрашевића, предлагати одређена суочења, на тачно одређене околности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али у ситуацији, Ви хоћете рећи да он неће да изнесе своју одбрану на претресу, да ми уопште не би били у ситуацији да суочавамо?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте у праву сигурно?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па то ћете Ви одлучити, ја бих молио да не одлучујете Ви, него комплетно веће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлучићемо, уопште није проблем, наравно. Изволите?

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН:Председнице већа ја ценим мишљење уваженог колеге Перковића али напросто мислим да оно није правно коректно, напросто није тачно., ја ћу Вам рећи само један детаљ, оптужени може све време да не казује у току поступка и да једини део његовог исказа буде то што ће се суочити са неким, дакле његово је право да каже једну реч или хиљаду речи, у том правцу, према томе мислим да веће има ту један лак задатак али наравно ја ћу ценити оно што веће одлучи. Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите.

ПУНОМОЋНИК АДВ.ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Сама чињеница да законодавац предвиђа да ако се неко брани ћутањем да се прочита његов исказ, то што је прочитано, то је његов исказ, и то је, за то се и чита.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала колега ја се с Вама слажем, пошто је био предлог да се о томе, да о томе одлучи веће, о томе ће одлучити веће. Да не би сад сви излазили јер није проблем да ми изађемо, или да направимо ако хоћете паузу. Направићемо, одлично. Немојте да устајете, сачекајте док ја не устанем немојте Ви, сачекајте дол не кажемо. Како да не изволите?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Само да појаснимо због чега, то није материјална одбрана она се може користити, то што је прочитано, а материјална одбрана је ако

неко износи одбрану тада се и другим учесницима отвара могућност да постављају питања и тако даље, и тако даље, дакле ако би се сада рекло то је материјална одбрана, онда би ја имао право да постављам питање господину Петрашевићу, али пошто је он генерално, не жели да одговара на питања, онда не можемо вршити ни суочење он је у томе правцу у процесном смислу хендикепиран због тога. Ја бих волио да господин Петрашевић изнесе одбрану, ми смо први тражили суочење, да видимо и тај додатак одбране, да чујемо, да му поставимо питање и да онда тачно на одређене околности, јер ми не знамо да ли ће он, ми не знамо, ни Ви то не знате. Ви сте само прочитали, а да ли се он сагласио са том својом одбраном и да ли је он на, пред Вама на главном претресу ће исто то поновити или другачије, према томе ми још не знамо ми, само смо прчитали његову одбрану.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колега?

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: О томе молим да размислите а да?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оптужени има право у току поступка да мења своју одбрану колико год хоће пута, да одговара на питања, да не одговара, ако он изнесе другачију одбрану сваки пут суд има могућност да га понов суочава на нове околности, значи он није ускраћен, може да одговори на питања, може у неком делу уопште да не одговара, обзиром на ту чињеницу његова одбрана изнета у току истражног поступка, то што није поновљено на главном претресу то је његово законско право које му ништа немогућава да би евентуално поставио питање, ко што је постављао, давао примедбе, коментаре и слично али о томе ће одлучити веће.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Судија бојим се да ће ово веће заузети ставове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте прејудуцирати молим Вас, шта ће се, па немојте.

АДВ.ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Супротно другим ставивима већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што се Ви о томе секирате, немојте Ви прејудуцирати наш став.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа ја ћу неколико консултација ако ми дозволите само, сад у паузи са мојим брањником, чак и ову дилему да разрешим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Мој брањеник се, напросто пошто имам право да му сугеришем шта ће наравно рећи у датој ситуацији то је моје право, ја ћу му сугерисати само две реченице: Остајем у целости код исказа који сам дао у фази истраге и у овом тренутку не желим више било шта да додам, и онда смо разрешили дилему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. То је више пута поновио да он у свему остаје само што ће касније поновити, а то је нама сад ту пред свима реко, али ево после паузе. 15 минута.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Претрес се прекида ради паузе за одмор у 11 часова.

Констатује се да се главни претрес наставља у 11,30 минута после паузе за одмор.

Као што видите опет смо се пребацили у ову судницу пошто нам је ослобођена и много је конфорнија од оне тамо, тамо је баш мали простор, тако сада ћемо да наставимо.

Ја ћу замолити само још једанпут Петрашевић Перу. Хоћете молим Вас да дођете? Ви сте, као што смо сада чули пре него што смо направили паузу, рекли да Ви остајете у потпуности при својој одбрани, јел тако, коју сте дали у претходном поступку и коју смо ми причитали на главном претресу, с тим што ћете у одређеним евентуално деловима да допуните, проширите или нешто још кажете? Јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је. Мој разлог недавања на главном претресу изјаве је управо то што сам чекао транскрипте од прво-оптуженог и од пето-оптуженог па тек након тога сам хтео да дам поново своју изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад видите, обзиром на ову чињеницу која није спорна. Само моменат, то сте Ви рекли још кад сте требали дати одбрану, кад смо Вас прозвали први пут оно кад је било 23. ја мислим да је био датум. Ви сте исто то рекли, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези Ваше одбране, Ви сте то рекли, ево сад то поновите због транскрипта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да поновим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Остајем при својој изјави. Употпунићу је кад будем имао комплетне транскрипте свих оптужених.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром на овакву ситуацију ми смо сада око ове чињенице, наравно, одлучивали и дошли смо до оваквог закључка да ипак прво саслушамо Вашу одбрану и ако би по закону могли да Вас у овом моменту суочимо, евентуално, пошто сте сами рекли да би нешто проширили, допунили, па можда ће бити још неких околности да не би два, три пута вршили суочење да то обавимо одједанпт, тако да ћу Вас ја сада питати пошто је битно због даљег распореда суђења, да ли ћете одбрану изнети евентуално сутра или ћете тек на следећем, значи, оном суђењу које ће бити заказано у фебруару?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, да будем прецизан. У фебруару, али ако добијем транскрипте два, три дана прије фебруара нећу моћи ни тада да дам изјаву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја се надам да нисте добили два, три дана пре?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Добио сам на време, добио сам 6. јануара имао сам прилике да прочитам, надам се да ће и овај пут бити на време и неће бити проблема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоће сигурно, јер ја сам дала одмах наредбу да се стварно транскрипти скину брзо и врло брзо су скинути и одмах да се свима доставе да случајно неко не би добио, тако да ћете имати довољно времена да прочитате. Ништа, онда хвала Вам у овом моменту, можете се вратити на Ваше место, а ми можемо да онда, ако смо тако одлучили да сада не суочавама Медић Слободана и Петрашевић Перу, да суочимо Медић Слободана и Медић Александра, јер то није спорно?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између прво-опт. Медић Слободана и треће-опт. Медић Александра.

Ја ћу замолити ову двојицу оптужених које сам сад прочитала да овде приступе. Да ли можете стати, ја не знам како би било најзгодније можда с једне и с друге стране, пошто ту имамо микрофон један и други, тамо можете или преко пута један другог да нисте превише у контакту. Укључите обојица микрофоне. Ја ћу вам само објаснити, Ви вероватно знате, суочење се обавља на тај начин. Јел сте могли да упалите.

Суочење се обавља на тај начин што ћете вас двојица, да кажем, причате о неким вашим деловима одбране који су различите. Суочење се обавља на тај начин што ви међусобно обавите разговор као да већа нема, као да нисмо у судници, на околности које су различите. Ја сам направила концепт пошто мислим да је то било лакше, да кажем, по којим тачкама да би вама било лакше да се суочите у тим деловима, па како хоћете. Ви сте слушали у ствари и прочитали транскрипте, јел хоћете сами или да вам ја кажем на које тачно, како вам је згодно можете и сами почети па ћу вас и ја онда после тога усмерити.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Шта је спорно госпођо, само наведите шта је спорно ту и ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево сад ћу вам ја рећи. У вези документације, значи, јел тако, под један? Медић Слободан, Ви сте рекли да се приликом доласка у фирму да се водио картон за сваког од оптужених, да су они потписивали неку врсту уговора, да је то чувано. Медић Александар, то вам је пета страна, ако хоћете да пратите транскрипт, «ништа нисам потписао, радну књижицу уопште нисам ни имао јер пре тога нисам ни радио». То је прва ствар.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остајете при томе?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Није могао да прими плату ако није потписао некакав папир који је њему омогућавао било какав статус у радном односу. Значи, он је морао да потпише неки уговор и ако треба ми ћемо то и да доставимо. Ја мислим ћу ја да дођем до неке документације која је везана за то. Значи, сваки онај ко је дошао морао је да потпише уговор, односно да га продужи и да има радну књижицу и на конту тога је он примао плату. Морала је да се води евиденција.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он каже да није?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да нисам и не сећам се и не могу да тврдим оно чега се не сећам.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел се сећаш да си примао плату?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Како да не.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Колико је то било често?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па месечно једном.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел каснила кад плата?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не колико знам.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Од ког си примао плату, ко ти је давао?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да је Ранко био благајник.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел си потписивао тамо нешто кад примиш плату?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно јесам на коверти, на листи. Молио бих да ме оптужени гледа у очи јел истини се гледа у очи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ми ћемо то констатовати ако не гледа пошто је то обавеза приликом суочења. Друга ствар која се разликује јесте Медић Слободан је рекао да је поред њега као команданта постојала команда која је донисила све важне одлуке. Међутим, оптужени Медић Александар је рекао да команде као команде није било, да је све одлуке доносио командант, а да евентуално и ти људи који би се скупљали су само ту били да би се њима пренела наредба и да би они фактички извршавали. То је значи, једна доста битна чињеница. Изволите суочите се на то, то вам је страна 18, 16.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно ја стојим иза тога. То је била на првом спрату у касарни канцеларија где су они имали информисање, али ја не знам садржај разговора зато што ми као обезбеђење нисмо присуствовали томе.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Кад си ти дошао да радиш код мене?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја мислим, не могу тачно да кажем, да ли 1994, треће, пете, не знам тачно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Због чега си дошао да радиш?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Због чега сам дошао да радим, па због бољих услова који су били у односу на резерву војске Републике Српске Крајине.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ко је направио те боље услове?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте сада то. Нисам рекла на ту околност. Суочите се на ту околност, немојте сад опет одбране понављати. Ви сте рекли ваше, ви одговорите да ли је била заиста команда, он каже да није била никаква команда?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо морам да га уведем у тему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте госпођо, њему реците, ја сад овде нисам.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Морам у тему да га уведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Увела сам вас ја у тему, ја сам вас увела.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Он је дошао у једну ситуацију готову где је све функционисало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ради се о команди на терену кад је он већ дошао и отишао на терен, на то се суочите. Он каже није била никаква команда?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како није постојала команда кад Вук децодно приказује слику и скицу терена. Ја сам био задужен за шири реон територије и одговарао сам за нешто што није предмет овде сада, а он је одговарао за неке ствари које су биле везане директно на терену између осталог, он је то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, говоримо команди у смислу доношења наређења да се уради то и то. Он каже да није било команде и да нико сем Вас није доносио никакве одлуке. То је суштина?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли је било наредника код мене у војси?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Колико је било наредника?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја не знам тачно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли је свако оделење имало наредника?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте, било је и командира чета.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел било заменика?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јесте, колико ја.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Колико је бројао командни кадар?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па не могу тачно да кажем зато што ја нисам о томе водио бригу и ја сам директно био потчињен под тобом и нико није могао осим тебе да ми командује.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добро, ти причаш за ситуацију, то је праведено што ти говориш. Команда је постојала.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Команда је нормално постојала, али с том командом ја нисам имао везе, једино с тобом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није битно да ли сте имали везе, него да ли је команда постојала да би доносила одлуке или извршавала његове одлуке, то је суштина разлике у вашим исказима?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Искључиво је наређивао командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: И то сам већ рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је управо ово следеће у вези наредбе и ја имам овај део који је Медић Александар рекао не знам да ли је неко други могао да нареди, ја нисам чуо, али не знам да ли се дешавало нешто што ја нисам чуо. Нико други није могао да нареди сем њега – страна 18. и 19. транскрипта да знате да пратите. То сте Ви рекли.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мени и Петрашевићу људима из обезбеђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Следеће, разлике у вези радио везе. Опт. Медић Слободан је рекао да је било веома тешко успоставити радио везу, да често није функционисала и да само повремено да се није могао неки водити разговор. Опт. Медић Александар је рекао, то је страна 15. «могле су се пренети поруке и наредбе» и оне су у принципу увек и преношене?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јасно, било је један стручан човек Ченгић звани, не знам му име и презиме, који је водио бригу о вези и тако је веза и функционисала преко њега. То место везе је било у тој викендици где смо ми били смештени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одговорите му сад на то.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте госпођо, њему одговарате то је суочење.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу да му одговорим, како да му одговорим да ли је веза функционисала 24 сата или није функционисала на начин на који није функционисала. Оног момента кад се било шта радило на територији на којој смо се ми налазили на просторији. Тог момента је она била ометана и покривана и ништа се није могло успоставити том везом коју смо ми имали.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја не знам чему је служила та веза, ја знам да се преко везе обраћало.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Веза је служила, зна се чему веза служи, али тад кад дођу ти кристали пробијени буду и веза не може да се користи, то је нормално.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја нисам стручан да причам да ли се веза могла користити или пробијати, али знам да је функционисала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је што се тиче везе. Што се тиче спорног дана, значи када је извршена егзекуција ви се браните, наравно опт. Медић Слободан тако да није знао ништа о томе, да нико никакву наредбу није дао, да после тога му нико није реферисао. Опт. Медић Александар, прво каже: «То јутро, значи, командант седи у шљивику пре поласка. Поред њега ја пролазим и идем до камиона». И такође каже он је чуо глас оптуженог команданта Медић Слободана који је рекао једном од војника «Идите и по жару, позовите и по Жару», значи Ви кажете да нисте уопште ту били, да га уопште нисте звали, да нисте седели у шљивику, не знате о догађају, а Ви кажете да сте чули његову наредбу, тачно да је овај наредио и да је дошао после тога војник и да сте то сигурни, јер ја сам на томе инсистирала више пута? Изволите то је један од кључних момената?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Сто посто иза тога стојим што сам рекао.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ти кажеш да сам ја седео у шљивику?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не у шљивику, већ под шљивицом неком.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Колико је било сати?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па то је било јутро, ја не могу да прецизирам колико сати.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ко је био ту још?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па било је војника, али не знам ко.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мораш да ми наведеш ко је био од војника?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја се сећам тебе, а не могу да се сећам ко је био од војника.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Сад ће теби твој командант, односно кум да каже зашто се ти мене сећаш, сад ћу да ти кажем. Јел пошто је ово јавно, али морају кумови да се сретну.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја и желим то.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: И сад ћу да ти кажем. Ти се сећаш мене зато што сам ја главни и одговорни, једини човек у овој фази кад је кренуло ово у шестом месецу који је требао да иде за Хаг и кога Хаг није тражио и вама једина одбрана и они који су вас учили вас, једина одбрана да се могла базирати на томе да ја одем за Хаг да ви останете овамо и да базирате и да конципирате одбрану на темељу тога. То је једино то како сте ви научени, а ја ћу теби да доведем не три човека, него 30 људи да ја нисам био ту, јер ја да сам, садме слушај добро. Ја да сам био ту, добро ме слушај, прво не би организовао кад се један злочин планира он се организује и врши се егзекуција. Егзекуција се не врши са камером. Да ли се егзекуција врши са камером?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је следеће, нисмо дошли до камере.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Чекајте госпођо, ово је битно, за мене је битно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо је то следеће на шта ћете да се суочите.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Значи, да ли се егзекуција врши с камером и да ли ти мислиш да сам ја такав идиот и кретен да би ја дозволио да се то тако деси на тај начин, а да ја за то знам.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја да ти кажем, ти врло добро знаш за то, то ће се видети из исказа из којег сам транскрипта прочитао Слободана Стојковића «иди то тамо снимај».

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То хоћу да ја чујем и да видим истог тог подмуклог који је на подмукли начин убио човека једнога и шта је све радио иза мојих леђа. Значи, истог тог ја чекам да дође ту.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нећемо се ми овде причати ко је убио шта, овде је директно мислим то је срамотно шта ти причаш да немаш појма, то и врапци знају, то свако жив, па и из ове публице људи знају колико се та касета вртела, а ти вичеш да не знаш.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јел ти знаш шта ти причаш?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па колико служби има у овој држави?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја желим.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Чекај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте га тако прекидати молим Вас, ја овде руководим, он кад говори нек заврши, онда ви.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја желим, ако је могуће, постоји неки полиграф да изиђемо и ја и ти овог момента на тај полиграф па ко лаже нек добије максималну робију.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: И ја исто сам за то. Значи, ја сам спреман да идем на детектор лажи.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: То да кажем, те гнусне лажи да ти тако можеш измислити, ја сам имао једно велико мишљење о теби као команданту, о човеку, а сада си то скроз срзао на нулу. Значи, у питању је дај да се ја вадим, гурај све, па и по цену оваквих гнусних лажи.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ви сте у позицији да то радите, нисам ја. Ја нисам у позицији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да одмах наставимо, значи, Ви сте већ ту рекли у вези снимања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам госпођо завршио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, чекајте да вам ја поставим па ћете ви наставити. У вези снимање, значи ви сте рекли да немате појма тог дана да је ишла камера и ништа о догађају. Оптужени Медић Александар је рекао да Ви сте знали да се снима, да сте Ви рекли управо да се понесе камера и да се снима и да сте чак после у неком делу то коментарисали, дотле још нисмо дошли. Значи, да је његово сазнање управо од лица које је носило камеру, да он лично то није чуо, али да ништа није могло да се деси, то је страна 18. и 19, да ништа није могло да се деси у вези снимања, да није било вашег одобрења и да вам је директно сниматељ рекао јесте наредио ми је командант?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Добро, доћићемо и до тога госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево дошли смо.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, него да кажем ово кад он каже да то и врапци знају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ово што сам вам ја рекла?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, да су то знали и врапци, да му то кажете.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам рекао да и врапци знају за касету, а ти причаш како си први пут чуо кад је показана у Хагу на снимању. Па то су толике лажи да то обични људи знају, а не ово веће које видим ја као лаик да је изузетно

професионално и да стварно води посао и суђење како треба. Ово није ласкање већу већ то је истина.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па добро, ти си овде. Има хиљаду затвореника у ЦЗу-у. Да ли неко ко је опљачкао обичну трафику није ухапшен?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја не знам чему ово питање.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па томе да ти кажеш да се та касета вртела по видео клубовима и јавно изнајмљивала и толике године да је то била мистерија за све службе које раде у Србији, једино да је била за јавност она доступна.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па то може да се вероватно пита и власник те «Ласер куће» видеотеке.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Питање се и то и доћиће се до тог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Момировића који је имао камеру? Само још имам један део. Такође, у вези каснијег рапорта после егзекуције опт. Медић Александар је рекао да је чуо да је Вама пришао Петрашевић, да сте и даље били у том шљивику, да је пришао Петрашевић каже команданту да је наређење извршено, пакети су ликвидирани, а Ви кажете овде опт. Медић Александру «Жара јеси ли се прекалио»?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно тако.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Опет госпођо, у ствари куме, ја се враћам на оно што си ти добио задатак да кажеш.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја не знам од кога сам добио задатак. Ја сам добио задатак од истине, јер ти сад кад си требао.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јер ја се овде водим истином и кад смо дошли овде већ па треба да истина изађе на видело, а не такве неке ствари. То су за мене неке небулозе да ниси знао хаубица па смо ми остали спавати, а ниси мрдао без нас, да кажем, ни у WC а ми остајемо, ти одлазиш.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па како кад сте ви тако храбри били, згнуснули сте се над тим што сте учинили, како сам ја толико био плашљив? Па јел сте ви мени од 1991. године били са мном. На свим овим снимцима што се врте, јел се видите ви негде?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ти врло добро знаш ко је био с тобом и ово што си рекао да је било људи још који су ишли с тобом то је лаж.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел си ти после два сата долазио код мене кући и ноћу чувао кућу моју?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Како не, јел смо долазили директно до твоје куће, довозили те ципове и враћали цип у касарну и ујутру је увек Петрашевић долазио ципом код тебе кући у двориште и имао си још два стражара испред куће, јел ја можда лажем.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ко је био ноћу?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја нисам гледао који су стражари, то су командири одређивали стражаре.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: А до 1994. године ко је био са мном док ви нисте дошли?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Док ми нисмо дошли био је Бирач Драгиша колико се ја сећам.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: И ко је био још?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Мени је овде врло лако да причам зато што причам истину.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: И мени је врло лако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само имамо још један део који можемо споменути. То је баш ово у вези обезбеђења. Ви сте рекли да нисте имали стално обезбеђење, да су се неки људи мењали, међутим, оптужени је рекао Медић Александар је рекао да је то обезбеђење било стално, да се чак знао приоритет у тој некој ко је, где је, чак да је Петрашевић тачно се знало где је седео, поред њега или иза њега, зависно да ли сте ви возили или нисте, да су то били стални људи који су стално ишли уз Вас, да се од Вас уопште нису одвајали ниједног момента?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, опет се враћамо све на овај догађај. Значи, све је везано за овај догађај и све маске падају на овом догађају и сву врсту кривице они овде хоће да прикажу везано за овај догађај и ја нећу, ја сам вама рекао, значи није проблем уопште мени. Ја сам давно ставио црту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па немојте ви уопште. Сад нам кажите на шта треба да се суочите, на конкретну ствар, наравно на конкретну, немојте уопштено.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Значи, ја га знам кад је био оволики и ја причам, ја немам шта да кријем. Значи, комплетно све оно што сам ја радио радњих 10 година са вашом кореографијом овом сада, ви хоћете да порушим.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам рекао, било ми је част што имам таквог команданта и све време си био племенит и никад таквих ствари због којих смо овде није било, али ти добро знаш и ко ти је наредио. Што не кажеш то?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ти кажи ко ми је наредио.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па ја нећу да кажем, ти треба да кажеш.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ти кажи, ти знаш ко ми је наредио.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ти треба да кажеш.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ти знаш ко ми је наредио.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја знам да то није из твоје главе.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, ти знаш ко је мени наредио, ја не знам.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Знаш ти врло добро.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Треба да кажеш овде пред аудиторијумом ко ми је наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ово су суштинске разлике.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја знам да убиство није ишло из твоје главе.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па убиство се не би ни десило да сам ја био ту.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Био си, мислим не знам одакле ти толика храброст.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Куме треба да ми докажеш.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па јел ти говорим да сам те видео под шљивом.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мораш да ми кажеш, да изведеш људе ко ме је видео још ту.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јел смо се враћали, па ево господин Петрашевић. Петрашевићу, јел било тако? Јеси ли му пренео рапорт?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то ћемо кад буде он изнео одбрану.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не знам чему толике лажи и овог Медић Бранислава, зато што ти је шогор. Јадног гураш, не бираш средства и што он има четворо деце само да измишља војска Републике Српске, пинцгауер и то – то уопште нема везе с тим.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ти си ми кум, како шта? Ја сам с његовом сестром спавао, ти си ми рођенији, ти си ми кум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, немојте сада такве ствари, то нас не интересује уопште, с ким је спавао то нас уопште не интересује.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја остајем при томе да смо ми кумови и од тога не бежим, али овде смо да се каже истина.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па и ја сам ту да кажем истину.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Очигледно не говориш истину.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па то ћемо да видимо да ли говорим истину. Не говорите ви истину.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не ви, ја говорим у моје име, а други ће рећи.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли говориш ти истину?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја говорим истину и иза те истине стојим.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: И ја стојим иза онога што кажем.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Стојић иза тога да ниси био ту?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па мислим ја не знам стварно одакле ти морал да толико лажеш, неистину да говориш.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па добро хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. То су суштинске разлике.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Није хвала, то је истина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте, немојте сада док ја говорим. Да ли има неко евентуално нешто још да укаже? Ја мислим да сам све обухватила што је било разлике. Реците?

НАТАША КАНДИЋ: Молим Вас да их питате. Слободан Медић каже да су они били на територији Хрватске у оквиру војске Републике Српске Крајине док опт. Александар Медић каже да је од команданта чуо и да су сви знали да су они јединица МУП-а Србије – Државна безбедност?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја колико знам Медић Александар је рекао да он не зна чији су, да је претпоставио.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Молим вас то није рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми страну транскрипта па ћемо прочитати, па ту су нам транскрипти зато нам и служе. Реците која страна и где па ћемо да прочитамо овај део. Ево нашли смо: «Било је разних прича да смо МУП Србије, да смо припадници ДБ-а», он је тако рекао, он није рекао, ево он је набрајао.

НАТАША КАНДИЋ: Он је дословно рекао да је од команданта чуо да су они.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево овај део имамо где је рекао да није знао.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Има у транскрипту.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Ја сам га баш питао а откуд знате, каже знам по униформи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али је рекао да могу бити специјалне јединице. Добро, то сада није толико битно. Само искључите пошто су три микрофона па нећемо моћи.

НАТАША КАНДИЋ: Па чекајте молим Вас. Било би добро да чујемо сад то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па на шта, сад кад је он рекао да може и МУП и ДБ и јединице војске Српске Крајине и не знам на коју околност да их суочимо? Суочите се ако знате чија сте били припадници које јединице? Ако зна Медић Александар уопште припадник које јединице је био, да ли знате?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја знам да смо се водили као специјална јединица "Шкорпиони".

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А у односу на ово што сте рекли да не знате?

НАТАША КАНДИЋ: А у оквиру које формације?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате? Немојте питања, не можемо им питања кроз суочење молим вас?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Пазите да вам ја кажем. Не знам у оквиру које формације, то није на мени да ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде сте заиста изјавили што сам Вам ја прочитала да могуће да сте били при МУП-у, да је могуће при ДБ-у, значи при томе ту немамо шта да суочимо.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Нисам ништа прецизирао директно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И при томе остајете тако, а Ви сте рекли да сте били при војски Републике Српске Крајине и то није спорно. Изволите?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио на конкретну околност, значи, не ово шта је чуо буђење, закључивање и тако. Конкретно, нека се Медић Александар изјасни да ли је њму икад том приликом, били којом другом приликом лично Слободан Медић рекао да ликвидира било кога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, он је то рекао, у транскрипту да није рекао. Не могу нешто што није рекао. Па немојте молим вас сви, ја ћу да кажем прва па онда ви. Ниједног момента он није рекао да му је наредио Медић. Он је рекао преко војника. Ја то сазнање имам преко војника, ниједног момента се он мени није обратио, ни пре ни после. Ту нема шта да суочавам кад није спорно.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ниједног момента није рекао командант идеш на стрељање. Овако стоји: лежим у кревету горе, чујем глас, мислим јел треба да гледам у Вас или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не треба то уопште да причате јер све то знам, то није уопште.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа, наставно питање: па ко му је наредио да учествује у томе, нека каже, ако му није командант ко му је наредио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па војник који је дошао да пренесе, тако је рекао?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Како се зове тај војник?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Епа ја не знам ко је тад био. Јел имам ја право да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел имате нешто у вези суочења, немојте сад ново да отварамо.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: У вези овога што је Наташа рекла ја бих само прочитао на овој страни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците која страна?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: 48/81 – он је рекао ово при крају каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците одакле па ћу ја прочитати?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекли сте стално је било да смо ми МУП Србије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само где вам је то?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: То је при крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су попуњавали јединице.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: «Заменик тужиоца Бодан Станковић: хвала немам више. Председник већа: хвала. Адв. Драгољуб Тодоровић».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево видим сада. Рекли сте да.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Рекао је у истрази данас да је он сматрао да је то јединица МУП-а Србије. На основу чега је он то закључио, а он каже, само да прочитам: «Да вам ја кажем, ја не могу да тврдим, ја нисам тврдио да је то јединица

моја, рекли сте стално је било да смо ми МУП Србије. Не било је приче, али ја то не могу да потврдим. А да ли је на основу којих прича сте закључили или шта се причало, ко је причао, каже председник већа. Па причало се ми смо под МУП-ом и тако. Сем тих прича има ли још неких показатеља, неки рефрен на основу кога би се то закључило, а он каже па не знам можда би мој могао бити закључак по опреми, а председник већа, по којој опреми, каже војној, шта под тим подразумевате – па оружје, роба, али опет, каже не жели да тврди», али је на месту предлог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али ако он не тврди.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Наташа Кандић да се суочи, јер то је, ипак значи то је из истраге предочено, он није то негирао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али каже да не тврди како ћемо сад да предочимо?

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Не може да тврди, али је помињао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте Ви помињати то, то није спорно?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја сам то помињао да се провлачи то, али мени нико директно није рекао.

АДВ. ТОДОРОВИЋ ДРАГОЉУБ: Па добро провлачи се, опрема каже?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Па опрема је, свако је могао да носи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду то смо решили. У реду хвала Вам.

Констатује се да је суочење завршено.

Може свако на своје место. Реците?

НАТАША КАНДИЋ: Па ја бих да користим ову документацију коју имам у спису, па пошто је реч о томе да питамо господина Медића јел он прима одлуку команданта штаба полицијских снага са трновског ратишта кад каже 20. долази до смене јединица на ратишту, јединица МУП-а Србије, јединица "Шкорпиони" напуштају, долази јединица ПЈП из Бањалуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта сад да радимо, њега да питамо? То ћемо кад будемо суочавали евентуално сведока саслушавали, па ћемо питати онда. Ово није у овом моменту питање.

НАТАША КАНДИЋ: Такође може да помогне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, у овом моменту суочили смо овде значи овде оптуженог, то није моменат уопште питање за њих двојицу, то нема никакве везе с Медић Алескандром.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се изврши суочење између опт. Медић Слободана и опт. Вуков Алесандра.

Ја се извињавам пошто је пуномоћних оштећених говорио ја сам рекла да се вратите, мислим, нисам Вам рекла не треба се вратити и опт. Вуков Алесандра. Замолићу вас двојицу да приступите на исто место. Добро сад ћемо опет да почнемо овако. Ја ћу опет предочити по старом, а да ви можете да пратите, па уколико нешто прескочим наравно ви ћете ми то указати.

Овако Медић Слободан, опет у вези документације, значи да је постојала радна књижица, да су се уписивали, потписивали и слично. Вуков Алесандар каже на страни 6. «није био никакав формални акт, који се потписивао приликом примања у јединицу»?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ту се кроз цео поступак провлачи проблем тог двојаког статуса јединице. Ја сам напоменуо у свом исказу да самим тим ја сам први искористио тај термин двојак да смо се званично водили као обезбеђење Нафтне индустрије Крајина, а уједно смо били приштапска јединица 11. корпуса, односно Вуковарског корпуса са војном поштом 9189/19. приликом ступања у радни однос везано за војну формацију, ја не памтим да се потписивао било какав документ, али сам, као што је већ поменуто имам радну књижицу у коју имам уписан стаж проведени у Нафтној индустрији Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте рекли да никакав нисте уговор потписали, да се није водила никаква документација, то што сте предали радну књижицу, знате кад се закључује радни однос онда се потпише уговор о радном односу, вероватно Вам је то познато?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Могуће да је мој пропуст.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али сте ми тад рекли, Ви сте рекли да није био никакав, ево ја сам тако, ево и на страни 6. «није био формални акт», знате, то сте Ви рекли? Јел остајете при томе или не? Ако не остајете нема потребе да вас суочавам за то?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да то није ништа спорно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: «Никакав формални акт није потписан», ево баш Ви кажете, па Вас питам «да ли сте том приликом у смислу било каквог споразума», и Ви ми на ово одговарате: «ништа», па ја Вас питам: «да ли сте добили нешто од њега као неку врсту потврде», «не, не, вероватно у то време није ни функционисало то на такав начин», па поново ми кажете следеће: «не, нисам потписао ништа, имали смо решење о привременом радном односу са Нафтном индустријом Крајина»?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Баш сам до тога хтео да дођем. Ја сам напоменуо да ми је радни однос продужаван на 3 месеца, самим тим сам то решење добијао периодично на свака 3 месеца и није спорно око тога да сам потписивао плату Нафтне индустрије Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није плату, овде значи документација приликом запошљавања?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Документ везан за војну формацију не памтим да сам потписао било какав.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да је свако потписивао, да се строго водило у вуковарском тамо корпусу о документацији и слично? Изволите суочите се на то?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам госпођо како да се не води ако је неко дошао у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците њему немојте мени.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па зна Вук то, ако неко дође из јединице из Мирковачке бригаде и дође код нас и запосли се, да ли он мора персонално да се раздужи у Вуковарском корпусу или не мора?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ето, нита друго. Да ли се он води код нас од?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Чак се водила полемика да ли може одслужење војног рока да се ради код нас кад смо добили војну пошту.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли је могло?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: При крају да.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли има овде присутних који су били у војсци код нас у публици?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Па вероватно да има, не могу да тврдим сто посто, али вероватно да има.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли има логике у ономе што ја причам да ми, рецимо батаљон Мирковачки, или батаљон Боботски и то кад преузимамо људе, кад се пријаве код нас да се раздужују персоналном корпусу и да се прикључују нама?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да овде нема ништа спорно. Ја сам рекао везано за Нафтну индустрију да имам уговор периодични и са радни стаж за војну формацију 9819/19. Не памтим да сам потписао било какав акт, мој исказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, следеће.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Извините само. Да ли су доктори долазили код нас, да ли смо давали крв и нешто слично?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да, између осталог било је неко колективно полагање возачког испита и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези, значи, оне команде, команданти команда, Медић Слободан оптужени нам је рекао да је постојала команда, то се стално провлачи, а Ви сте нам Вуков Александар рекли на страни 11. «Иако је та команда у том смислу они су само примали су задужења и одлазили да изврше. Само неку врсту сугестије су могли дати, а никако у смислу да су заједно са њим доносили одлуке»?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да сам ту био врло јасан. Формација се састојала од две чете извиђачког вода, логистике, радни вод. Чета свака се састојала, ако се не варам, у три вода који су имали своје командире водова и имали своје нареднике који су имали функцију командира оделења. Одговорно тврдим да главну и одговорну реч си давао ти, значи не можеш ти да процењујеш на терену моје сугестије да проценим, значи моја сугестија шта мислиш и сам постављаш питање у датом моменту шта мислиш о овоме и ономе како би требало да се уради. Ја могу да дам предлог, али благослов, амин, дајеш ти. Јел има нешто спорно?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте тако рекли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо тако смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте госпођо, њему се обратите.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Господине Вуче, како иде координација у војсци?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Строго се поштовала хијерархијска пирамида?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел тако иде?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Тако.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Онај што носи муницију каже нареднику, наредник каже командиру.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Командир каже заменику, заменик каже командиру чете.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ништа од тога није спорно, али кажем да.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не знам како су ме искоментарисали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није то што сте рекли.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја могу да дам сугестију, предлог и ово и оно на тим брифинзима које смо одржавали у тој фамозној канцеларији на првом спрату, да се да сугестија, али без, значи ако ти не даш благослов није се могло поступити.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тако је функционисало госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте тако рекли. Ја верујем да је тако функционисало, али нисте рекли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не знам како сте ме искоментарисали?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам искоментарисала, читам само Ваше оно што сте Ви говорили, ништа не коментаришем.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не могу ја са нивоа команданта да извршим и процену шта се дешава и да одлучујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У вези са тим се надовезује питање доношења одлуке. То је 34. страна транскрипта значи из опт. Медић Слободана, а 10. страна за опт. Вуков Александра. Он каже: «Свако битније питање није се могло урадити без њега. О свему је одлучивао искључиво командант», то су Ваше речи, а Ви знате шта сте рекли у вези доношења одлука – да је могао неко други да донесе, да евентуално сте могли да не сазнате за те одлуке да вам се касније, ништа о тим одлукама, које је евентуално неко други донео, не обавестите и слично. То је битна разлика која постоји овде јасно изражена.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па искоментарисаћемо ми то госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па један радни дан траје 24 часа код нас. Јел траје код нас 24 часа?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно у сменама су четири радиле на четири дана.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да ли може сваки квадратни центиметар да се покрије на терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли смо битна питања?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, све је битно, сад ћемо да наиђемо на то што је битно. Ми смо били у обезбеђењу Нафтне индустрије Крајине. Ту су била материјалнотехничка средства која су била знатна, јел тако?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Људство које је било знатно на простору на којем смо се ми налазили и све што смо испланирали, да ли смо имали пропуста?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ништа, никаквих битних пропуста колико знам, да смо врло одговорно одрадили тај посао који нам је поверен.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Значи, оног момента од 1991. године кад смо задужили до 1996. године 14.05. кад смо раздужили ми смо радили тимски, колективно, заједно и нисмо имали неких већих проблема, сем рањених, погинулих итд.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви на то кажете, да сте радили тимски, заједно, колективно? Ви кажете да је он доносио све одлуке?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја поново не видим шта је спорно у томе, да ли је, понављам исту ствар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али он то није рекао? Он је рекао да је могао неко други донети одлуку мимо његовог знања, а Ви се надовезујете ево овде ми је то близу?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас немојте кад ја говорим. На 12. страни: «Ако је и нешто урађено», то Ви кажете, «одмах је после обавештен командант». Ви сте рекли да су се могле, мислим Медић Слободан рекли сте да се могло десити да нека врста одлука промакне, да не будете обавештени претходно, али касније када се то предузме? То су разлике битне. Да ли се могло тако нешто десити или не?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па битне су разлике и Вама се то. Јуче апострофира да је два камиона лешева 50-60 жртава донето и овде ми имамо тему о 6 људи, како да нису битне разлике, ни ниво одговорности, ни ниво свести на таквим стварима где је такмичење две војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, битно је да ли сте Ви могли, да ли се могло нешто десити без Ваше одлуке? То је суштина питања и разлике у Вашим исказима.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо, причамо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите реците му Ви?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја за случај такав не знам, односно, понављам поново да ако је нешто урађено на лицу места, а није било услова или није било потребе да се исконтактира командант накнадно да је обавештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о битним одлукама?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Битне одлуке, да ли су битне одлуке могле бити донете?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да пређемо конкретно. Да ли си ти мене о овом случају обавештавао и ништа друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је следеће, доћићемо до тога, имамо то још. Надовезује се питање везе, ви знате шта сте, Медић Слободан зна шта је причао у вези питања веза, а Ви сте Вуков Александар рекли: «било каква одлука која је била важна успела се пренети на неки начин»? У ринципу смо говорили у том делу, значи о преношењу одлука, да ли је могла везом да се пренесе или како, Ви сте рекли да свака битнија одлука, важна одлука је ипак успела се пренети до команданта?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За разлику од Медића, он није рекао тако. Имате ли ту нешто да кажете?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Њему да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па имате ли у вези тога, то је разлика?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, опет Вам кажем, у току једног дана се деси милион ствари, милион ствари се деси.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о битним стварима.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па сад Вам говорим битне су ствари. Све су биле битне ствари у рату, све су биле битне. Ми смо имали за један дао по 12, 13 људи рањено, односно погинули људи. Имали смо на једној страни где се довозе по два, три камиона лешева.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То говорите уопштено. Знате, ја Вас умсмеравам да говорите конкретно?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Онда у тој магли информација госпођо и у том магловању неке се ствари релативизују.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да ја вама кажем. Сви оптужени овде присутни су рекли да сте Ви били бог и батина, алфа и омега, целе јединице сте били командант.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па тоји то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите немојте ме прекидати, стварно то није културно пре свега. Да сте о свему Ви одлујчивали, да се није могла десити одлука претходно да буде донета или после евентуално и ако је нека небитна да не будете обавештени, а Ви кажете да је могао отприлике да хара како је ко хтео?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не, нисам то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви су рекли да је дисциплина била на високом нивоу, да су сви Вас послушали и изузетно Вас слушали, а Ви сада говорите о тој јединици као отприлике свако је доносио одлуке, Ви појма немате као командант? То је заиста велика разлика и зато вас суочавам на ту околност са сваким од оптужених.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, па ја сам спреман за одговорност коју ја сносим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немојте, конкретно реците на ово, немојте стално ићи на неко друго питање.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ви мене наводите на тај инцидент и ја кажем вама да пристанак за тај инцидент и тај благослов нећете да добијете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никако ја Вас не наводим ни на шта, ја нисам ни споменула то.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја јесам био командант и стојим иза тога и дисциплина је код нас била беспрекорна и не могу да гледам ја у њега. Оно што ја мислим њему, нек се мени деси, односно сваком од њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И поред тога што је била беспрекорна дисциплина могли су доносити други одлуке како су хтели, како сте сад рекли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па није доносио госпођо одлуке како је ко хтео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако сте сад Ви рекли, да су могли други да доносе одлуке?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па није госпођо могао да донесе, немојте Ви, банализујете сад ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, уопште, само понављам Ваше речи ја Вас цитирам.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам ја тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте тако.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Нисам у том правцу ја то говорио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекли сте у вези тога шта сте имали рећи и ово основно, наравно, на крају то је ова наредба. Опт. Вуков Александар нам је рекао да је од команданта добио наредбу да тог дана сиђе, јел тако, да би преузео одређену робу, не знам како сте се изразили? Ви сте рекли да тог дана је могуће да сте се чули са Вуковим као што се сваког дана чујете, али да нисте му Ви рекли да сиђе доле и да преузме било шта?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте рекли, или нисте рекли?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо, ја сам рекао то, али ја сам се сваки дан чуо са Вуковим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, да ли сте тог дана рекли да сиђе да преузме, он је рекао од команданта је добио наредбу да сиђе тог дана и да преузме?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо, ми смо били на жичари са скијама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, с њим се ви сад суочавате, не са мнош.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не причам ја уопште о тој ситуацији, ја и он никада. Да ли смо ти и ја икада причали о тој ситуацији?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Председнице већа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само немојте.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Примедбу морам да ставим. Мој брањеник каже да не зна који је то дан, а Ви кажете он треба да се суочи да ли је тог дана разговарао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, али Вуков Александар је стриктно рекао, па зато и суочавамо. Па опет ће рећи немам појма који је то дан.

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Који је тај дан он то не зна. Примедба на питање.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја не теретим човека апсолутно за то и уопште га ни у једном моменту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он не каже да га теретите, Ви само причате о догађају, нико не теретите, таман посла да ви један другог теретите.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Значи, не спомињем га ни у каквом контексту. Значи, ја и он смо се редовно чули, сваки дан смо се чули, сваки дан смо радили и сваки дан смо јели свој лебац и туђу бригу бринули и никад нисам ниједног момента ја дошао у ситуацију да погледам њега лево, или да погледам десно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, сад смо говорили сасвим нешто друго. Да ли сте му рекли тог дана да сиђе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја и он о томе никада нисмо причали, госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, он је рекао да сте му Ви. Добро колега, немојте. Добро, у реду, значи имамо ко је шта рекао на то смо се суочили на начин на који сте ви то хтели да кажете и тиме смо завршили тај део. Ево сад ћу ја вас понудити, да вас питам да ли има још неких разлика које ја нисам овде навела, па можете да кажете? Изволите?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Имам, мало пре мој брањеник је питао да ли га је икад обавестио о том догађају, тај дан док га је звао радио везом и обавестио о таквом догађају, о било чему таквом? Мало пре је мој брањеник тврдио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, тврдио је, рекао је, немојте молим Вас, али је Вуков Александар рекао?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Па Вуков Александар је рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овде ниједан од њих није то тврдио, то што Ви причате није нико тврдио то. Изволите?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Да ли га је обавестио о догађају уопште тамо доле да види његово обезбеђење и некакве заробљенике.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То никад није била тема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вуков није ни рекао, не можемо на нешто што није рекао да га суочимо. Изволите колега?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Никад нисмо причали уопште о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да чујемо питање или сугестију у смислу суочења.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, мислим да је врло битно питање из исказа мог брањеника и исказа прво-оптуженог произилази битна разлика у том правцу да ли је Вуков Александар, говорим само о Трнову, јер је то предмет оптужнице, дакле, да ли је на том терену он имао улогу заменика команданта или командира или командира вода извиђачког вода и да једноставно кроз њихово њуочење се врло јасно прецизира шта је заправо то мој брањеник радио на Трнову?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо ево ја сам то написала овде и сам прескочила само. Опт. Медић Слободан каже функција заменика команданта каже: «поставио га је командант», заједно са њим га је поставила, тако он каже. Вуков Александар на страни 9. каже: «није формално постављен, причало се о томе, а ја о томе не знам». Ево то сам ја записала, то је страна 9. То је исто битна једна околност.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја ниједног момента нисам спорио да сам вршио функцију замедника команданта у Ђелетовцима кад ниси присутан. Ниједног момента нисам спорио. Спорна ситуација у свему томе је моја зона одговорности у Трнову, Црногорца који је тада командир извиђачког вода по задатку не знам тачно шта је у питању, остављаш у Ђелетовцима, тај вод је обезглављен и повераваш га мени, тачно тако.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Све стоји.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Моја зона одговорности на линији коју сам учртао да ли ја имам јурисдикцију над осталим делом чете на терену самом?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: По потреби.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Могу неки задатак да пренесем, али глобално да ли имам?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: По потреби имао си право да их обилазиш, да извршиш инспекцију.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Евентуално неке процене?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да, то је довољно.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Добро.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: И да ми пренесеш утиске.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Тачно тако. Кома су чета, значи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Мени си одговарао, али исто тако кад си ишао да их обилазиш, ти си ишао да их обилазиш и мени си преносио.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Апсолутно, јер ја сам тај положај и проценио и дошао да погледам.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Браво.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Спорна ситуација у томе, као што се провлачи кроз неке транскрипте саслушаних сведока, ја сам био командант линије и ја ценим да се тај закључак навео сам по себи.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Наметнуо.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Али, значи, ни Чубра који је водио једну смену, ни Опачић Ђуро који је водио другу смену нису ниједно конкретно наређење примили од мене, значи, моја зона одговорности је била десно крило уз асфалтну комуникацију, ојачани извиђачки вод, крај.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То не спори нико, али да си ишао да вршиш комисију и да си пренашао мени.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја сам ишао да видим како тај положај изгледа и да ли да се заприми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ово званично постављање за заменика његовог од стране команде, да ли сте званично примили то, Ви сте рекли да нисте обавештење ни писмено, ни усмено ни било како?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, ако дође да ја морам да идем негде и оставим њега, ја морам да оставим у Вуковарском корпусу директно генералу Лончару човека с којим ће он да контактира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али он је рекао да то није било званично?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Рекох да не постоји званичан писмени акт и да није било формално постављење, али се кроз низ задатака тај закључак навео сам по себи и с временом као што рекох, ја остајем за време одласка у Цазинску крајину, у зони одговорности 12 км, формирам, одвео си ми комплетни кадар и ја фомирам.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Све стоји тако.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Од тад датира та прича да моја одговорност везано за извиђачки вод, да одређени послови прекорачују овлашћења командира извиђачког вода.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Јел су хтели да те повуку да идеш на одслужење војске?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Апослутно тачно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ко је ургирао ту?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Званично не видим везу, али небитно, званично пишем и лично сам причао са генералом Лончаром.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сад није битно.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Битно је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је битно, ваљда ја одлучујем, веће одлучује шта је битно, што је битно реците ми Ви, па ћу ја да знам зашто је битно, морате ми рећи да знам о чему причате? Да ли је битно за ово да буде заменик команданта?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па битно је, зато што је човек од поверења у кога сам ја једино имао поверење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али, говоримо о формалном акту који сте рекли постављате га формално, он каже немам појма о томе?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па гопсођо, ја немам никакав папир, а одговарам за пропаст бивше Југославије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Дозволите да вам ја кажем.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па никакав папир немам, водим се као статус да сам чобанин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па не можете ме прекидати заиста.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не прекидам вас госпођо, него овде се ради о нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сачекајте. Ако Ви кажете да сте га поставили, ако он каже ја немам појма о томе, онда је то разлика у вашим исказима?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Не може дечко да каже да нема појма. Ја немам никакав папир госпођо. Ја сам 6 година радио одговорне послове и 10 година се водим по ратовима од да вам не кажем од којег брда до којег брада бивше Југославије и сад да питате било какав папир за мене нема. Имате једино од мене живог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још имате нешто?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Мислим да би могли кроз исказе оптужених прво и четврто-оптуженог и овде сада чујемо прво-оптужени говори да нема никаквог папира и тако даље, а мало пред смо били на терену да нека документација постоји, па да се разјасни сада кроз њихово суочење јел постоје папири или не постоје, час их има, час их нема? Просто да расчистимо то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви постављате Вуков Александра за Вашег заменика, заменика команданта?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Госпођо, пропала држава, какав папир, па ми смо спалили комплетну папирологију коју смо имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ред, ја Вас питам нешто друго, па немојте стално ићи у ширину, зашто одговарате десет ствари?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па не одговарам, одговарам оно што је суштина.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли има неко још у неком делу? Изволите?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Ја бих молио да питате конкретно питање. Питали сте сада да ли има папир, да ли је фактично постојао неко ко је вршио функцију заменика команданта и ко је командовао комеплтном јединицом кад Слободана Медића није било, како у Ђелетовцима тако и на терену? Ето то питајте, значи, говоримо о различитим стварима, не сад формалноправним и о фактичким стварима, па ћемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код фактичких ствари, мислим да није спорно да су се обојица сагласили. Па дозволите да ја кажем, па немојте.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Колега Перковићу, немојте се мени извињавати за питања Ви сте бранилац, постављајте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хоћете ли ви мало да попричате, да ми изађемо, шта мислите? Ајте мало да ми направимо паузу па ви завршите. Ја мислим да уопште није спорно фактичко стање да је Вуков Александар вршио ту функцију само без одговарајућег папира у смислу документа пошто је Медић рекао да је донето таква одлука и ми смо у том делу само хтели да видимо да ли је постојала или није постојала. Мислим да ту у њуштини и нема никаквих разлика. Изволите?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Председнице већа, само због коректне интерпретације мислим да је врло битно. Та фактичко излагање изван оквира овлашћења командира извиђачког вода било је везано, према казивању опт. Вукова, само за Ђелетовце, а на терену је он искључиво на свим теренима био само командир извиђачког вода и ништа више и то је оно што је део одбране мог браћеника. Дакле, то што се фактички дешавало у Ђелетовцима када командант није ту, то је дело прича. Мене интересује.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Слободан је заиста говорио да је он његов заменик и на терену и да се баш у Вуковарском корпусу то знало да је његов заменик, значи на терену, у томе и јесте разлика, управо у томе и о томе смо ми и говорили сада. Ми смо управо и то говорили, на терену нас интересује. Сада што се тиче одлуке смо расчистили, није донета. Значи, на терену, да ли сте Ви, Ви сте рекли у неком моменту да се причало у ствари да Ви вршите функцију заменика команданта на терену?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да смо ми то врло детаљно разложили у претходном разговору, што је и командант потврдио да моја одговорност је ојачани извиђачки вод и физички је немогу да ја вршим ту функцију, јер немогуће да је заменик команданта батаљона који долази на линију да барата и противоклопним оружјем да импровизује од приручних средстава и нема формацијска средства, да запречује део, минира. Мислим да то не може да спада у домен заменика команданта јединице, значи, не можемо да говоримо о истим условима базе и устаљеног посла, него на терену морамо да се прилагодимо. Медић Слободан потврђује у овом разговору оно што сам ја рекао да је моја зона одговорности извиђачки вод ојачан који је био попуњен и тај део линије десно крило, да на левом крилу да је командир чете или његов заменик који је био тада на дужности, да је примао директно команде од тебе, да ниједну команду није примио од мене. Значи, усталили смо да сам ја запримио тај положај, дао процену и увео комплетну јединицу, али моја одговорност је искључиво десно крило линије.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: И враћао повратне информације са терена.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Апослутно тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али сте Ви рекли да је на терену он био и Ваш заменик?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели био, реците њему, он каже да није био. Њему реците ниси био или си био и ништа не треба да расправљате.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Како да кажем ја, шта значи то био, није био, шта није био. Био је, али није био, овде није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Био али није био? Па не знам шта вам то значи?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Тамо је био, овде није био. Нема проблема, овде није био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како кад сте рекли да је био? Ви кад одете негде на састанак он је био, па то сте рекли ви?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја говорим да је, шта је радио тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па рекли сте да је имао две функције? Ви рекосте за Вуков Александра био је шеф, командир извиђачког, Ви сте то рекли у Вашем транскрипту, и заменик команданта? Кад Ви одете негде он је био? Он каже није био, имао је само једну функцију, па то је битна разлика, то реците њему, јесте човече био си, ниси био, њему то реците?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па сад причамо о томе госпођо.

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да смо се ми сложили око те приче.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па јесте, сад причамо о томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте се сложили, да сте били или нисте били?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Па ја не знам кад Ви треба да будете војни аналитичар да разумете?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, заман посла, ја овде имам само функцију судије, али све оно што не разумемо ви ћете нам помоћи.

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: О истим стварима причамо госпођо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви имате намеру заиста да сваки пут причате паралелно са мном, или ћемо то решити на неки други начин, или заиста морате испоштовати? Ја стварно ћутим кад Ви причате. Није у реду, да кад год ја почнем да причам да Ви причате, не знам шта је функција тога? Добро, јел сте решили, значи, то?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ви тврдите и даље да то нисте радили, да нисте били заменик команданта?

ОПТ. ВУКОВ АЛЕКСАНДАР: Да нисам могао, да смо прилагодили организациону структуру условима на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду. То би било ја мислим кључне ствари. Јел има још нешто, ако нема да констатујемо да је суочење завршено. Морамо, јесте тачно, сад сам се сетила да карту, пошто су ваши прикази на картама дијаметрално различити око места где је лоцирана база?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ништа, ту се слажем са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је онда?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: Ја се слажем у потпуности, он је добио један део територије, ја сам добио једну просторију која је била у ширем делу. Ја сам извиђао од Зубова па према Фочи, Калиновику и још неке тамо територије које су биле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ово што је нацртао Вуков Александар то је тако?

ОПТ. МЕДИЋ СЛОБОДАН: То што је Вук нацртао ја стојим иза тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду, значи и то није спорно. У реду.

Констатује се да је суочење завршено.

Можете да се вратите на место, хвала вам.

Што се тиче овако, имамо још Медић Бранислава у односу на прво-оптуженог Медић Слободана ја нисам приметила битне никакве разлике, то нема потребе да суочимо, једино између Медић Бранислава и Медић Александра у вези оног пуцања у викендици, па ћу замолити њих двојицу да приступе – Медић Бранислав и Медић Александар.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се изврши суочење између оптужених Медић Бранислава и опт. Медић Александра.

Овај део, то смо јуче дефинисали, мислим, онако смо то заокружили да је Медић Александар рекао да је, у ствари, да је у рукама пето-оптуженог видео пушку која је била уперена ка заробљеницима, значи, видео је, да није видео сам моменат пуцњава, а да је видео пушку, али да је видео да пуца у викендици у мртве заробљенике – то је страна 36. транскрипт од 22.12. Тај део би био, да кажем, једна разлика у вашим исказима, пошто је он рекао да он нешто на крају тек пуца негде у зид, да то нема никакве везе са лицима која се налазе у викендици. Ви сте рекли другачије. Е у том делу му реците да ли је.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Да, тачно је тако. Медић Бранислава нисам видео где пуца на пољани, већ сам га видео где пуца у викендици већ у мртва тела која је извршио убиство Момић Милорад, односно оверавања и то сам видео код истражног судије Милана Дилпарића на касети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви кажете у вези овога?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ништа не могу да кажем зато што се тога не сећам. Мислим да нисам пуцао, а ако има снимак видећемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то би било све. Ја мислим да нема разлике. У вези, ево колега ме подсећа, можете Ви реците није проблем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Медићу, оптужени је, то сте Ви чули јуче, он је тврдио да је кренуо са камионом тамо према Трнову пекари, да је тамо срео два пиццауера и било што је било, слушали смо па да не понављамо, па се вратио са тим пиццауерима овамо до командног места до викендице. Ви о томе не говорите, Ви говорите само о том камиону доле једном једином, о команднату тамо у шљивуку итд?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јасно.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Слушали сте шта он јуче тврди?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Јасно, слушао сам да су била два пицгауера, односно један, да је ишао на то место где је егзекуција била.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али да ли имате Ви сазнања о томе?

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Не, немам, па ја сам то већ рекао и Медић Слободан да ти пицгауери то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то смо јуче после оног исказа коментар на исказ оптуженог. Шта Ви кажете? Реците њему, он Вам је то сад поновио?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ништа, остајем онако како сам рекао да су била два пинца, да је један одмах отишао, овај други да је ишао с нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте рекли јуче. У реду, хвала вам. Можете се вратити на место.

ОПТ. МЕДИЋ АЛЕКСАНДАР: Ја мислим да је то фабрикована лаж од стране команданта, а њему не могу да замерим зато што га знам као изузетно поштеног дечка и ваљаног, али он то мора да каже у одбрану шогора или што више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли имате нешто ново да одговорите?

ОПТ. МЕДИЋ БРАНИСЛАВ: Ја мислим да није фабрикована лаж, да не лажем, да не говорим истину и како ко схвата и како ко мисли тако нек ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам.

Констатује се да је суочење завршено.

Изволите, можете се вратити на ваша места. Ми смо са овим завршили и оно што смо намеравати у односу на окривљене. Реците? Изволите?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја не знам да ли ћете одлучивати о евентуално некаквим другим суочењима, али овде су одбране у неким сегментима повезане и битно је ради онога што ће суд имати задатак преко оцене изведених доказа. Постоји разлика у казивању између прво-оптуженог и пето-оптуженог у делу о начину сазнавања. Ако ја добро интерпретирам пето-оптужени каже да су разговарали само телефоном и да је то био једини разговор између њих двојице о том спорном догађају тад и никад више, а о казивању прво-оптуженог, постоји овде у транскрипту, ја ћу вам то показати то је страница 49/79.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога датума ја бих Вас молила?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: То је онај први дан 20.12.2005. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, 49. страница, јел сте ми тако рекли?

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Каже, дакле, пето-оптужени нам је јуче рекао телефонски разговор то и ништа више. Овде стоји погледајте, први, други, трећи, четврти, пети, шести, седми, осми, девети и једанаести ред: «Од њих нисам чуо тамо. Чуо сам први пут од човека који, када је то све се издешавало пре 6 и по, 7 месеци, онда је после сат и по, два времена назвао женин брат и онда смо се нашли», а то не каже пето-оптужени, «и онда је он мени рекао како је било». То је разлика, мислим да је важно да се и то расчисти.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па може и у том делу, мада је суштина да је он добио од њега сазнања, мислим да то заиста не би иницирао суочење.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ако суд процењује?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја заиста мислим, ево шта мисли веће?

АДВ. ПЕРКОВИЋ МИРОСЛАВ: Дозволите председнице већа, ради се о мом клијенту па имам право. Таквих разлика у овим списима има. Петрашевић није

износио одбрану, али толико разлика у исказима у истрази има између Петрашевића и опт. Вука, али нисмо правили проблем да ли колидирају њихови искази или да суочавамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате шта, суштински је рекао да је сазнао од њега. Сад да ли су се баш видели или телефоном, мислим да заиста није битна разлика да би се суочавали.

АДВ. МР. ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја сам рекао у ком правцу, дакле, сагласан сам са колегом Перковићем, утолико да постоји одређених разлика. Наше је да укажемо, суд да одлучи да ли је то битно или не, али имаћете једну ситуацију када ће се ценити одбране и приликом оцене тог доказа мислим да је битно да се неке ствари ту расчисте у смислу какво је казивање једног, какво је казивање другог да би се могла правилна оцена извести. Наравно, тај терет је ствар суда, ја сам само покушао да помогнем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам у сваком случају. Добро. Данас смо планирали, значи, да се мало то изјаснимо у вези карата, то смо и урадили, а друга ствар била је да се изврши суочење између окривљених, што смо и обавили. Обзиром на ситуацију да опт. Петрашевић Перо већ нема намеру да изнесе своју одбрану, ми ћемо сутра, као што је договорено ући у доказни поступак у који ћемо кренути са саслушањем оштећених, односно њихових породица и представника оштећених. Ја сам вам дала списак лица који ће бити саслушани. Они ће бити обезбеђени за сутрашњи долазак у суд и на тај начин ћемо наставити главни претрес. Ми ћемо опет морати да кренемо у четворци. Знате шта, у ствари ја ћу покушати, мислим да је јединица слободна и онда би свакако, ми смо већ у ствари, ја сам већ јутрос то се договорила да у јединици кренемо, пошто је она много комотнија.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се прекида, а следећи се заказује за:

25.01.2006. године у 9,30 часова, у судници бр. 1.

Довршено.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА